İNGİLİZCE - TÜRKÇE ÖĞRENİM SERİSİ

BEST CLASSICS

Milliyet

21 ARALIK 1991 - SAYI: 5

SUÇ VE CEZA

Dostoyevsky's

Bilmek için... Anlamak için...

Öykümüz 19. yüzyıl Rusyası'nda başlar. St. Petersburg'da yaşayan bir öğrenci olan Raskolnikov yoksul bir hayat sürüyordu. Ümitsizlik ve sefalet içinde, pratik bakımdan önemi olan meselelerle ilgilenme arzusunu çoktan yitirmişti. Parası az olduğu için, çocuklara özel ders vermeyi inatla reddediyordu. Cesareti kırılmış, ümidini yitirmişti.

SUÇ VE CEZA—4

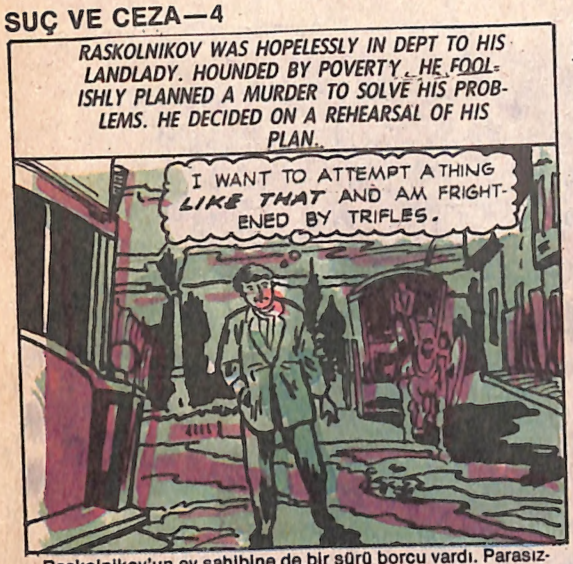

Raskolnikov'un ev sahibine de bir sürü borcu vardı. Parasızlıktan kurtulamayacağı için, sorunlarını çözmek amacıyla aptalca bir cinayet planladı. Planını prova etmeye karar verdi.

•• Hem böyle bir işe kalkışıyorum, hem de ıvır zıvır şeylerden korkuyorum.

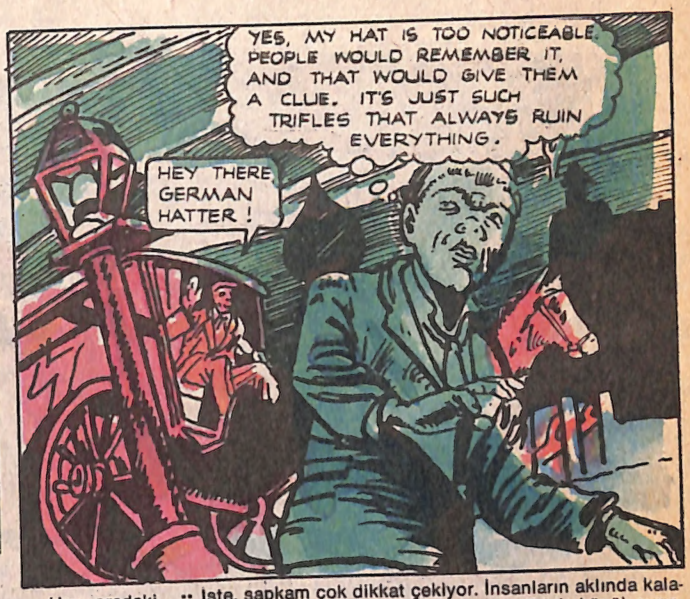

— Hey, oradaki. Alman şapkalı!

•• İşte, şapkam çok dikkat çekiyor. İnsanların aklında kalabilir. Bu da onlara bir ipucu demektir. Böyle küçük ayrıntılardır, her şeyi mahveden.

.. Eğer şimdi bu kadar korkuyorsam, sıra o işi yapmaya geldiğinde ne olacak kim bilir?

Raskolnikov binaya girip tanıdık bir kapının önünde durdu.

— Adım Raskolnikov. Öğrenciyim. Bir ay önce de gelmiştim.

— Sizi hatırlıyorum efendim.

.. Bana güvenmiyor.

— Ben yine aynı şey için geldim.

— İçeri gelin efendim.

•• Böyle temizlik ancak kinci, yaşlı dulların evinde görülür.

— Ne istiyorsunuz?
— Rehin bırakmak için bir şey getirdim.

— Ama bundan bir önceki rehinin de süresi doldu. Üç gün oluyor.
— Bir aylık faiz de ödeyeceğim. Ama biraz bekleyin.

— Artık rehininizi saklamak mı satmak mı gerekeceğine ben istediğim gibi karar veririm.

* Ruble: Amerikan parasıyla 51.5 cent eder.

A RUBLE IS EQUIVALENT TO 51 1/8 ¢ U.S. CURRENCY.

— Bu saat için bana ne kadar vereceksiniz, Alyona Ivanovna?
— Çok az bir şey eder. Geçen sefer saatine 2 ruble verdim, insan daha iyisini 1.5 rubleye alır.

— 4 ruble verin. Parasını hemen geri getiririm.
— 1.5 ruble. Faizi de peşin.

— Verin bari.

SUÇ VE CEZA—6

•• Demek anahtarlarını çelik bir zincire takıp, deste halinde taşıyor.

•• İşte burada bir anahtar var. Diğerlerinden üç kat daha büyük. Sandıkların böyle anahtarları vardır.

— Bir iki gün içinde size başka şeyler de getirebilirim Alyona Ivanovna... değerli birşey... gümüş... bir sigara kutusu...
— Onu o zaman konuşuruz efendim.

— Allahaısmarladık. Hep böyle evde yalnız mısınız? Kızkardeşiniz yanınızda değil mi?
— Kızkardeşimden size ne efendim?

— Oh, önemli bir şey değil. Sadece sordum. İyi günler.

— Ertesi sabah evsahibinin hizmetçisi Raskolnikov'u, efendisinin planları konusunda uyardı.
— Praskovya Pavlovna sizi polise şikâyet etmeyi planlıyor.
— Polise mi? Ne istiyor?

— Parasını ödemiyorsunuz, evi de boşaltmıyorsunuz. Ne istediği belli.
.. Bu hiç de işime gelmez şu anda.
— Bugün gider onunla konuşurum.

— Eskiden çocuklara özel derslere giderdin. Niye artık gitmiyorsun?

— Dersler için o kadar az para veriyorlar ki. Birkaç kuruş ne işime yarar?
— Demek birdenbire zengin olmak istiyorsun?

— Evet, bir servet istiyorum...

SUÇ VE CEZA—8

O gün daha sonra, Raskolnikov pazar yerinde, öldürmeyi planladığı kadının kızkardeşini izledi.

— Yarın yedi gibi yine gel, Lizaveta Ivanovna.
— Yarın mı?

— Bakıyorum da, Alyona Ivanovna'dan amma da çok korkuyorsunuz. O sizin sadece üvey kardeşiniz.
— Ona tek söz etmeyin. Soru sormadan gelin bize.

— Ne zaman gelmem gerekiyor?
— Saat 7 civarında.
— Bir fincan çay içeriz.

— Peki gelirim.
— Yaşlı kadın yalnız olacak.

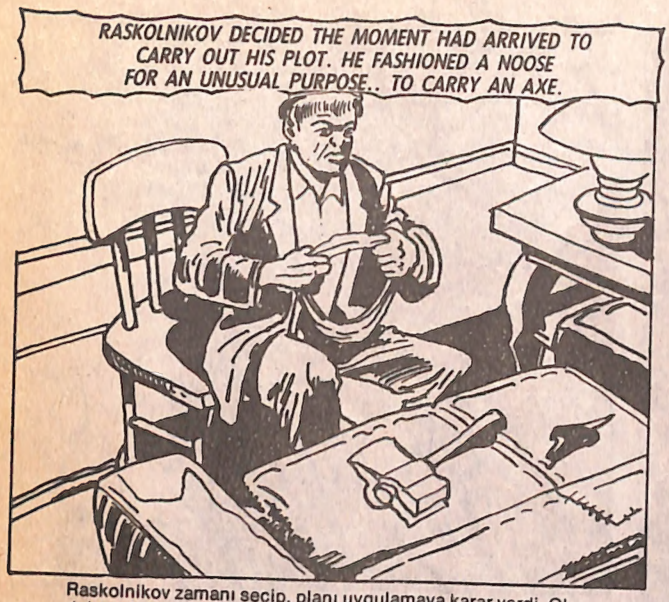

Raskolnikov zamanı seçip, planı uygulamaya karar verdi. Oldukça değişik bir amaç için, ucuna bir balta bağlamak için bir ilmik yaptı.

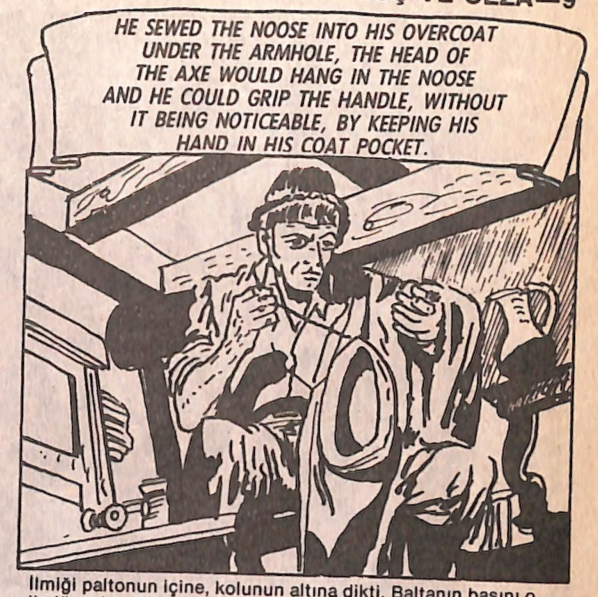

İlmiği paltonun içine, kolunun altına dikti. Baltanın başını o ilmiğe taktı. Böylece elleri cebindeyken bile, onu farkettirmeden taşıyabilecekti.

Sonraki işi de taklit sigara kutusunu iyice sarmak oldu. Sıkıca paketlemeliydi ki, kadın onu kolayca açamasın.

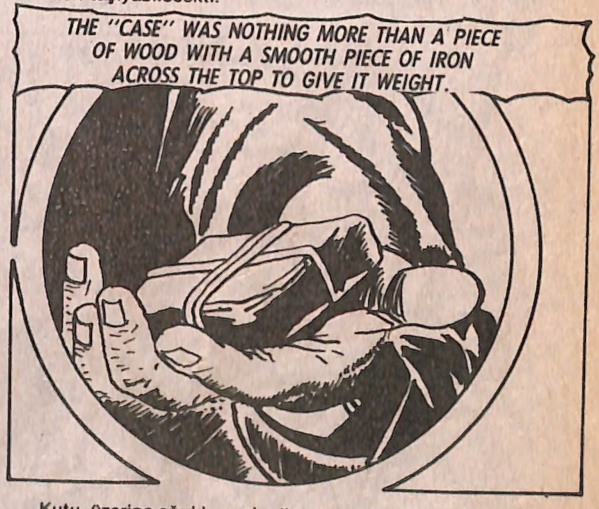

Kutu, üzerine ağırlık versin diye demir bir tabaka kaplanmış tahta parçasından başka bir şey değildi.

— Acele etmeliyim. Saat çoktan altı oldu.

SUÇ VE CEZA—10

Raskolnikov'un melun planı aksilik olmadan ilerliyordu. Rehincinin evine gidene kadar kendisini tanıyan kimseye rastlamamıştı.

İkinci kattaki bir daire boyandığı için kapı ardına kadar açıktı, ama boyacılar onu görmediler.

•• Bunlar burada olmasalardı daha iyi olurdu, ama... neyse ki iki kat yukarıda.

•• Cevap yok. Evde tabii, ama şüphelendi.

•• Kapıyı dinliyor. Sessiz olmalıyım. Sabırsızlanmadan kapıyı çalmalıyım.

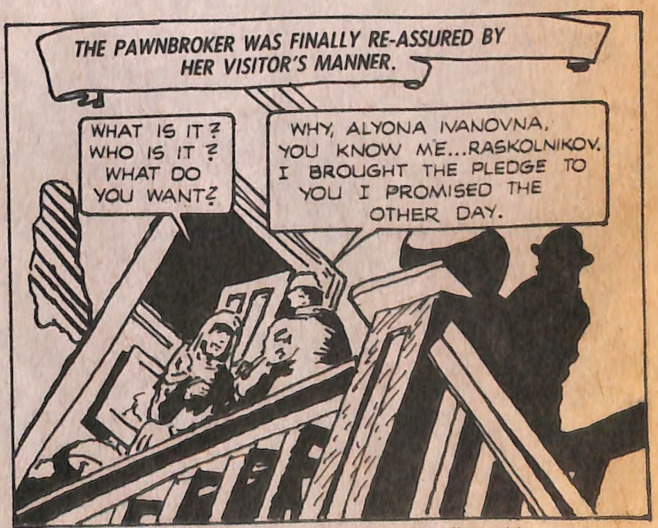

Rehinci nihayet, konuğunun davranışlarına ikna oldu.

— Ne var? Kimsiniz? Ne istiyorsunuz?

— Aaa, Alyona Ivanovna, beni tanımadınız mı? Benim. Raskolnikov. Size geçen gün söz verdiğim parçayı getirdim.

— Ne o?
— Gümüş sigara kutusu.

— Sapsarısınız. Elleriniz de titriyor.
— Ateşim var. Eğer yiyecek bir şeyler bulamazsanız, sapsarı kesilirsiniz işte böyle.

— Pek gümüşe benzemiyor. Nasıl paketlemişsiniz böyle!

Rehinci ışıkta bakmak için pencereye döndü.
•• Niye bu kadar sıkı bağlamış?

SUÇ VE CEZA—12

Raskolnikov, gözleri yuvasından uğramış kurbanına baktı.

Raskolnikov aceleyle rehincinin altınlarını aradı.

Anahtarları, geçen sefer kadının koyduğu cebinde buldu.

Kurbanının hâlâ hayatta olabileceği düşüncesiyle bir darbe daha vurmaya hazırlandı.

Ama önce ceplerini teker teker arayıp cüzdanını buldu.

•• Az daha bunu unutuyordum.

Katil, kurbanın yatağının altında kasasını buldu.

Birden...

Katil yan odada ayak sesleri duydu. Bakınca kurbanın üvey kardeşinin orada olduğunu gördü.

— Hay şeytan, onu da halletmem gerekecek.

Raskolnikov işlediği suçun ardında hiçbir tanık bırakmak istemiyordu.

•• Onun da işini bitirip buradan gitmeliyim.

Telaşla üstündeki kan lekelerini çıkarmak için baltayı yıkadı.

Kapının vurulmasıyla işi yarım kaldı.

•• Kim olabilir?

Misafir sabırsızlıkla kapıyı vurup duruyordu.

— Hey Alyona Ivanovna, seni yaşlı cadı! Kapıyı aç!

SUÇ VE CEZA—14

Raskolnikov gitmek istemeyen konuğa kapının kilidini iyice büktü.

.. Neler oluyor? Uyuyorlar mı, yoksa biri bunları öldürdü mü?
— Lizaveta Ivanovna, hey açın kapıyı!

.. Nüfuzlu ve yakından tanıdıkları biri olmalı.

— Evde olmadıklarını mı söylüyorsun, Koch?
— Nereden bileyim, az kaldı kapının kilidini kırıyordum.

— Çok garip. Ben de bir iş için gelmiştim.
— Onunla benim de bir işim vardı.

— Ne yapabiliriz? Ben de biraz para almayı umuyordum.
— Gelmem için yaşlı cadı, saati de kendi ayarlamıştı. Senelerce yerinden kıpırdamaz, ama sonra bakarsın, kalkıp sokağa gideceği tutar.

— Yapacak birşey yok.
— Bekle. Bak kapıyı itince nasıl da sallanıyor!

— Eğer dışarı çıksalardı kapıyı dışarıdan kilitlerlerdi. Demek ki içerdeler- ama kapıyı açmıyorlar.
— Doğru içeride olmalılar. Ne halt karıştırıyorlar?

— Yolunda gitmeyen birşeyler olmalı. Sen burada bekle, ben de gidip kapıcıyı getireyim.
— Olur.

•• Hiçbir şey görmüyorum. Anahtar kilidin üstünde olmalı.
•• Ne yapmaya çalışıyor?

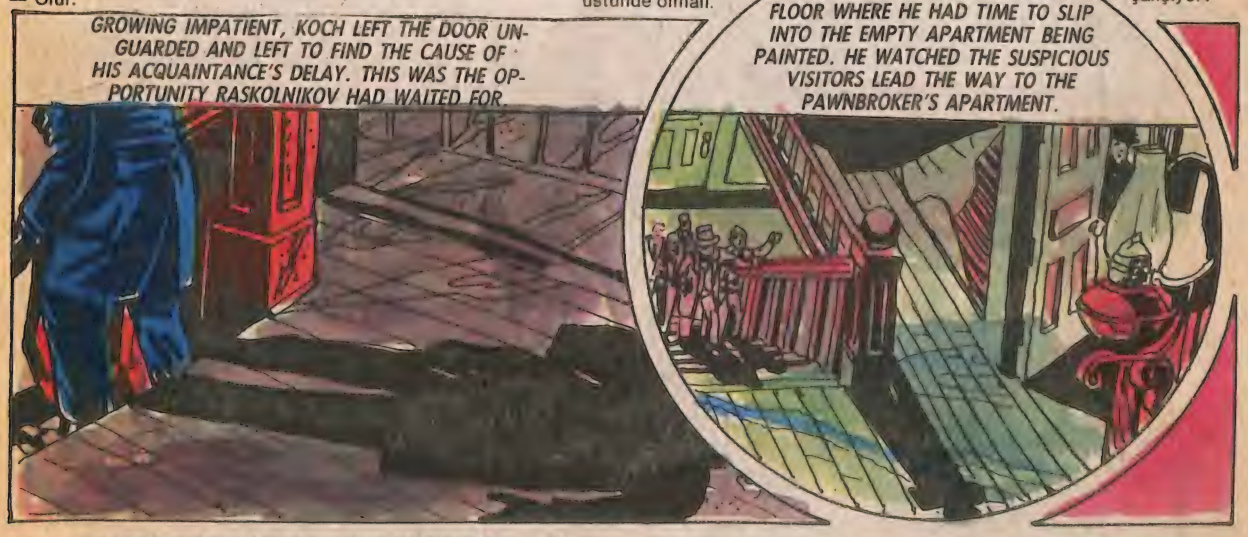

Gitgide sabırsızlanan Koch kapıyı bırakıp arkadaşının niye geciktiğine bakmaya gitti. Bu Raskolnikov'un beklediği fırsattı.

Katil, boyanmakta olan ikinci kattaki daireye indi. Şüphe içindeki konukların rehincinin dairesine gidişlerini izledi.

SUÇ VE CEZA—16

..Bu baltadan kurtulmalıyım.

Raskolnikov, baltayı bağladığı ilmiği yok etti.

.. Kopuk keten ip parçaları şüphe uyandırmaz... umarım.

Sonra rehincinin boynundan kesip aldığı cüzdanın da kanlandığı aklına geldi.

.. Kanlı cüzdanı cebine koyduğum için cebime de kan bulaşmıştır.

... Çorapta da kan vardır.

.. Peki çorabı, bezleri ve cep parçasını ne yapacağım? Onları yakacak kibrit de yok yanımda. En iyisi çıkıp onları bir yere atmak.

Katil önce kötü yollardan ele geçirdiği ganimetlerini duvardaki bir deliğe sakladı.

O anda kapı çalındı.

— Kapıyı aç. Öldün mü kaldın mı?

•• Kapıcının sesi. Ne istiyor acaba?

Raskolnikov son mücevher parçasını da saklayıp kapıyı açtı.

— Karakoldan bir celp belgesi. — Polis mi? Niçin?

— Ne istiyormuş polis?

— Ne bileyim? Sana gelmiş. Git de öğren.

•• Lekeler var ama pek belli değil. Şüphelenmeyen biri farkedemez.

•• Alelade bir celp belgesi. Hayır, bir numara var. Orada beni tuzağa düşürüp faka bastıracaklar.

•• Hepsinden kötüsü kafam çok dalgın. Ağzımdan aptalca şeyler kaçırabilirim.

SUÇ VE CEZA—18

.. Bu bir tuzak. Mahsus çağırıyorlar. Ben dışardayken onlar da evi arayacaklar.

Karakolda...

— Hakkınızda şikâyet var. Borçlarınızı ödemiyormuşsunuz.

— Ama ben... benim kimseye borcum yok ki...

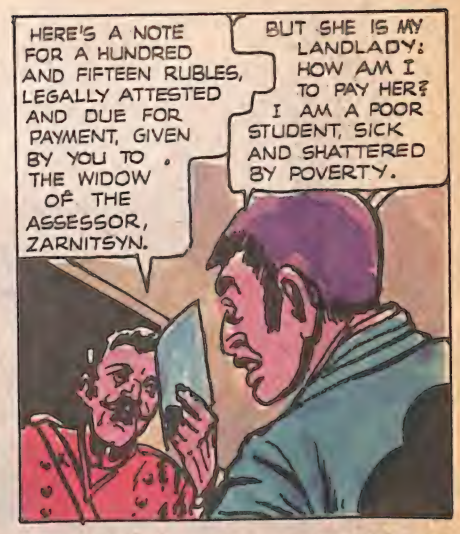

— Vergi müşaviri Zarnıtsyn'in dul eşine tarafınızdan, ödenmesi vaad edilmiş, ödenmesi gereken ve yasal olarak belgelenmiş 115 rublelik borcunuz var.

— O benim ev sahibim ama nasıl ödeyeceğim? Fakir bir öğrenciyim ben. Üstelik hasta ve fakirim de.

— Bu küçük ayrıntılar bizi hiç ilgilendirmez. Hasta mısınız?

— Evet.

— Dün sokağa çıktınız mı? — Evet. — Hasta olmanıza ragmen? — Evet.

— Saat kaçtı? — 7 civarında.

— Sokakta dolaştım. — Peki nereye gittiniz?

— Çok iyi. Sizi daha fazla alıkoymayacağız.

.. Alçaklar. Benden şüphelendiler. Ya onları evimde bulursam?

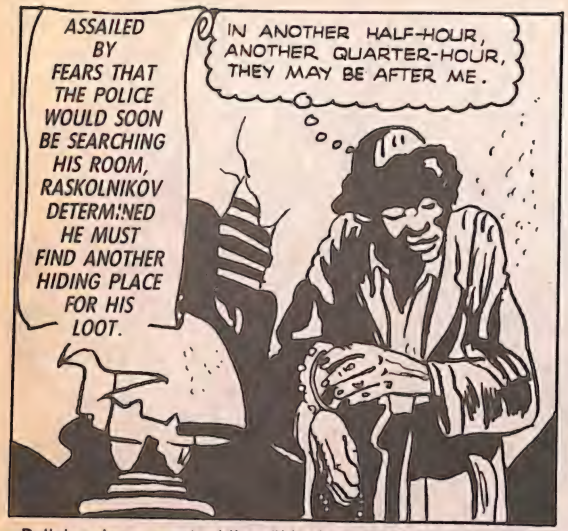

Polisin odasını araştırabileceği korkusuyla Raskolnikov ganimetini saklayacak bir başka yer bulmaya karar verdi.

•• Yarım saate, hatta on beş dakikaya kalmaz, peşime düşebilirler.

•• Kanala gideyim.

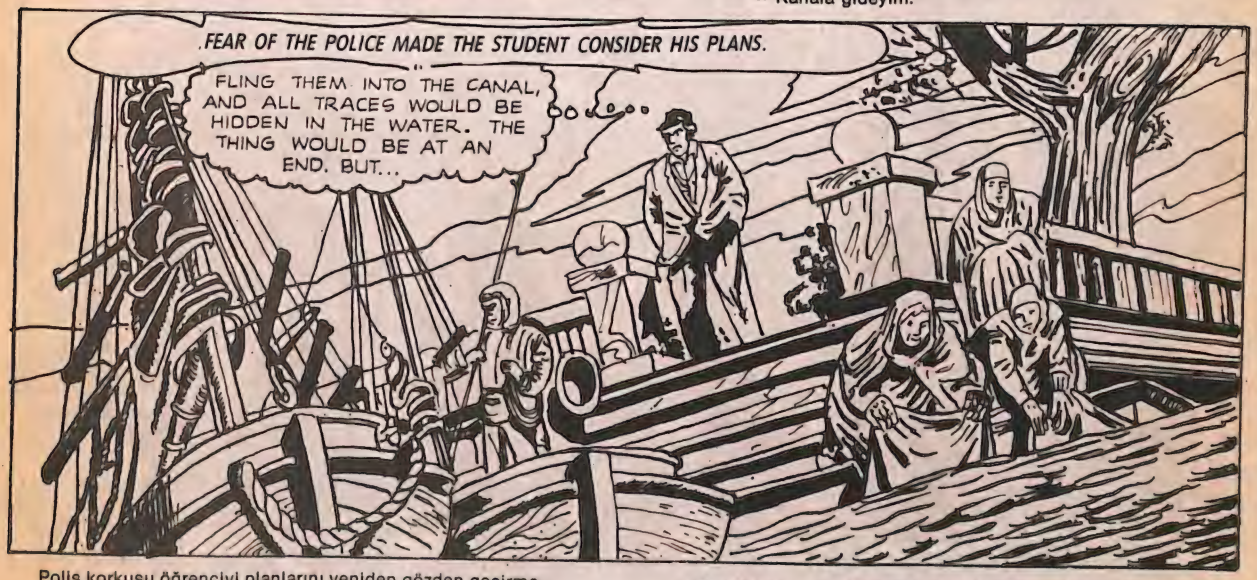

Polis korkusu öğrenciyi planlarını yeniden gözden geçirmeye itti.

•• Kanala atabilirim, böylece bütün kanıtlar su altına gömülür. Bütün bunlar da sona erer. Ama...

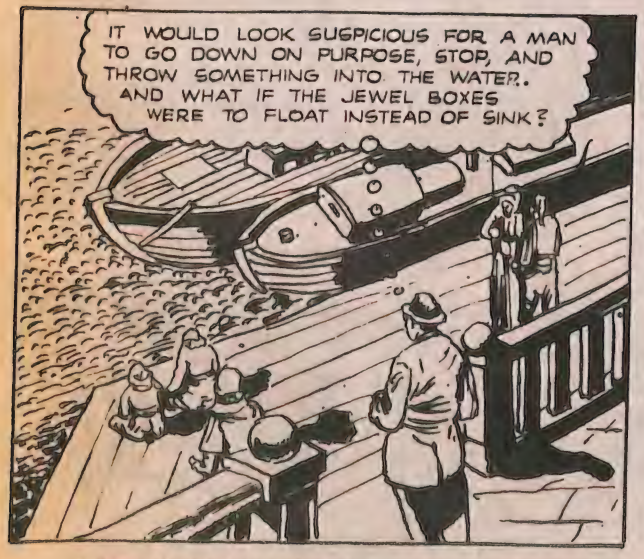

•• Adamın birinin kararlı adımlarla gidip, sonra da tutup suya birşey atması kuşku uyandırır. Hem ya mücevher kutusu dibe batmak yerine suyun üstünde yüzerse ne olacak?

•• Bana mı öyle geliyor, yoksa herkes bana mı bakıyor?

SUÇ VE CEZA—20

İşlediği suçun kanıtlarıyla yakalanmaktan korkan öğrenci ganimetlerini saklayabilmek için yer aradı.

•• İşte izleri gömdüm.

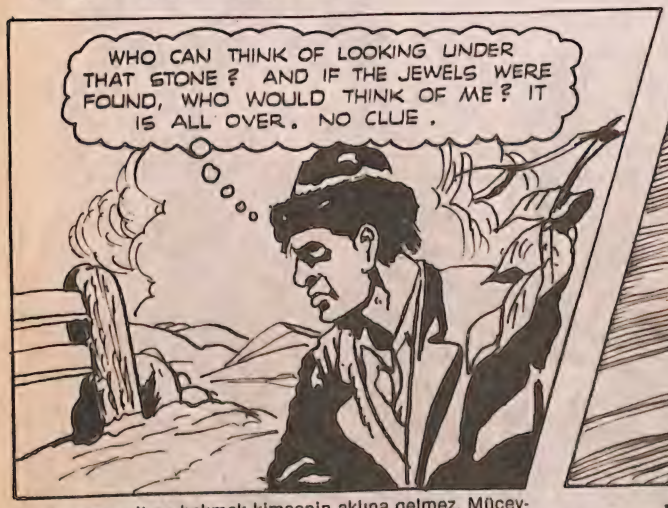

•• Bu taşın altına bakmak kimsenin aklına gelmez. Mücevherleri bulsalar da benim yaptığım kimin aklına gelir? Hepsi bitti. Hiçbir ipucu kalmadı.

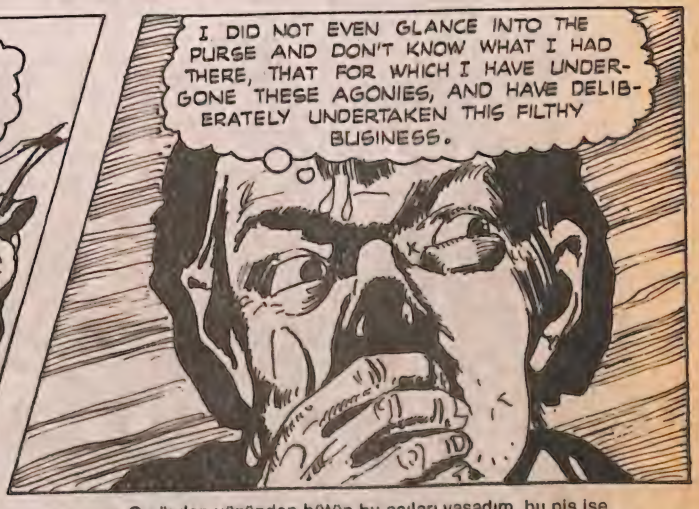

•• O cüzdan yüzünden bütün bu acıları yaşadım, bu pis işe kalkıştım, ama içine bakma fırsatım bile olmadı.

•• Çünkü çok hastayım. Evvelki gün, dün, bugün çok gergindim. Artık iyileşip korkmayacağım.

Raskolnikov gerçekten çok hastaydı. Evine geldiğinde yüksek ateşten sayıklayacak safhaya gelmişti.

Raskolnikov bu sayıklama nöbetinden kurtulup kendine geldiğinde yanında okul arkadaşı Razumihin'i buldu.

— Kendine geldiğini görmek sevindirici. Son dört gündür çok az yiyip içtin. Zametov'u iki defa seni görmesi için getirdim.

— Şu polis memurunu mu? Ne için?

— Çünkü biz arkadaşız. Niye bu kadar şaşırdın? Senden o kadar bahsettim ki, seninle tanışmak istedi. Eşi benzeri bulunmaz bir adam.

— Size para getiren bir konuğunuz var. Onu bekletmeyin.
— Para mı?
— Annenizin gönderdiği 35 ruble.

— Tebrikler. Ya şimdi. aç mısınız?
— Evet, hiç çorba var mı?
— Dünden kalma biraz patatesli pirinç çorbası var. Biraz da çay getireyim.

Arkadaşıyla yalnız kaldığında Raskolnikov'un henüz kendini toparlayamamış olması tedirginliğini ele verdi.

— Sayıklarken bir şey dedim mi?
— Ağzından bir şey kaçırmaktan mı korkuyorsun? Kendini üzme. Söylediğin tek ilginç şey çorabınla ilgiliydi. 'Çorabımı verin' diye inliyordun. Zametov da bütün odanı kendi elleriyle arayıp sana onu verdi.

SUÇ VE CEZA—22

Tam o sırada odaya bir başkası daha girdi.
— Ah, Doktor Zossimov, bakın, kendine geldi.
— Görüyorum, görüyorum. Bir şey yedi mi?

— Bu gece bir parti veriyorum. Buradan birkaç adım ötede. O da gelemez mi? Birkaç öğrenci, bir öğretmen ve Zametov olacak.

— Söylesenize, sizin veya onun Zametov'la ne işiniz var? O adam rüşvet alır.

— Aslında ortak bir noktamız var. Şu boyacı meselesi. Onu bir dertten kurtaracağız.
— Boyacı mı?

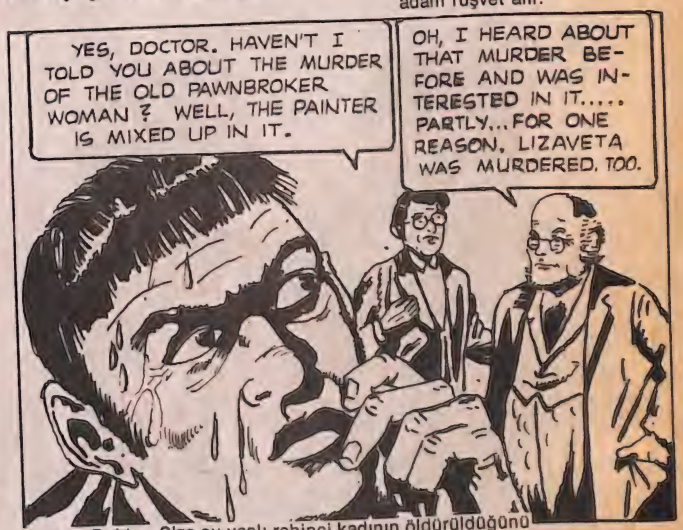

— Evet Doktor. Size şu yaşlı rehinci kadının öldürüldüğünü söylemiş miydim? Eh bu boyacı da o işe karışmış.
— Aaa evet, o cinayeti duymuştum. Çok da ilgimi çekmişti... Kısmen. Bir sebepten dolayı. Lizaveta da öldürülmüştü.

— Sen de duymuşsundur. Hastalanmandan bir gün önce olmuştu.

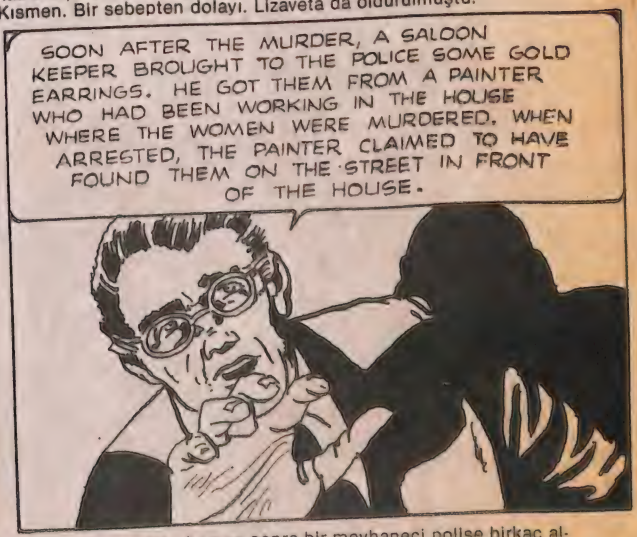

— Cinayetten hemen sonra bir meyhaneci polise birkaç altın küpe getirmiş. Onları kadınların öldürüldüğü evde çalışan bir boyacıdan almış. Boyacıyı tutukladıklarında, onları evin önünde yolda bulduğunu söylemiş.

— Boyacı, Nikolay yalan söyledi. Küpeleri, boyadığı dairenin kapısının arkasında buldu.

— Kapının arkasında mı? Kapının arkasında mı duruyorlarmış? Kapının arkasında?

— Rüya görmüş olmalı.

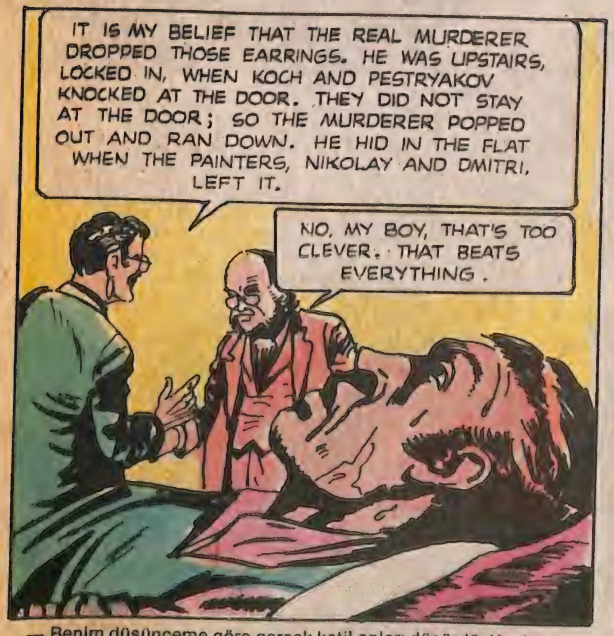

— Benim düşünceme göre gerçek katil onları düşürdü. Koch ve Petraykov yukarıda kapıyı çalarlarken o da içerdeydi. Kapıda durmadılar. Böylece katil de dışarı çıkıp kaçtı. Boyacılar, Nikolay ve Dimitri dışarıdayken de o dairede saklandı.
— Hayır oğlum. Bu çok zekice.

— Ama niye, niçin?
— Çünkü her şey birbirine çok iyi uyuyor. Çok melodramatik.

SUÇ VE CEZA—24

Ertesi gün katil-öğrenci yeni giysiler aldı, yeni bir eve taşındı ve pahalı bir lokantada yemek yedi.

— Bana çay ve son beş günün gazetelerini getirin.

— Ah, işte burada.

Gazeteyi okurken, Zametov masasına geldi. — Buradasınız. Ama Razumihin dün bana kendinizde olmadığınızı söylemişti. Ne garip. Sizi görmeye geldiğimi söylemiş miydi? — Evet. Çorabımı aramışsınız.

— Ne yapıyorsunuz? Gazetelerden yangınları mi okuyordunuz?
— Ne okuduğum niçin bu kadar ilgilendiriyor sizi?

— Hiç de değil. Sanırım siz hâlâ biraz hastasınız.
— Yaşlı rehinci kadının öldürülmesi hakkında çıkan yazılara bakıyordum, buraya da onun için geldim.

— Siz ya delisiniz, ya da...
— Ya da ne? Ne? Haydi, söyleyin?

— Katil gözü dönmüş biri olmalı. Bu işi aydınlıkta yaparak her şeyi çok büyük bir riske sokmuş. Elleri de titremiş. Soyguna devam edememiş, bunu yapmaya daha fazla dayanamamış. Bunu şuradan anladım ki...
— Peki niye hemen yakalamıyorsunuz onu?

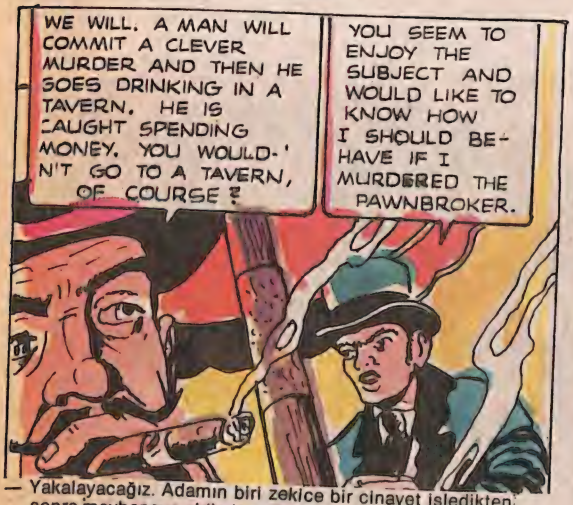

— Yakalayacağız. Adamın biri zekice bir cinayet işledikten sonra meyhaneye gidip içer. Paraları harcarken yakalanır. Siz olsanız meyhaneye gidip içmezsiniz değil mi?
— Bu olaydan çok hoşlanıyorsunuz, ve eğer katil ben olsaydım nasıl davranacağımı merak ediyorsunuz.

— Bilmek isterdim.
— Peki o halde. Parayı ve mücevherleri alırdım. Oradan çıkıp dosdoğru ıssız bir yere giderdim. Önce etrafıma bakınıp şöyle yüz kilo falan gelen bir taş arardım. Sonra da taşı kaldırıp parayla mücevherleri altındaki çukura koyardım.

— Ama bu mümkün mü?
— İtiraf edin ki, inandınız. Evet inandınız!

— Tek kelimesine bile inanmadım. Şimdi daha az inanıyorum.
— Şimdi daha azına inanıyorsanız, o halde daha evvelden inanmıştınız.

SUÇ VE CEZA—26

— Bakın ne kadar çok para! Mavi ve kırmızı banknotlar. Yirmi beş ruble. Nereden buldum onları? Ya yeni giysilerimi nasıl aldım? Biliyorsunuz bir köpeğim bile yoktu. Ev sahibimi sorguya çektiniz. Ben kalkıyorum. Neyse bu kadar yeter. Tekrar görüşene kadar hoşçakalın.

Raskolnikov suç mahallini yeniden görmek istedi.

•• Kiralık daire arıyormuş numarası yapacağım.

— Siz de kimsiniz? Ne istiyorsunuz?
— Bir daire kiralamak istiyordum. Bakınıyorum.
— Geceleri daire aramanın sırası değildir. Hem kapıcıyla gelmeliydiniz.

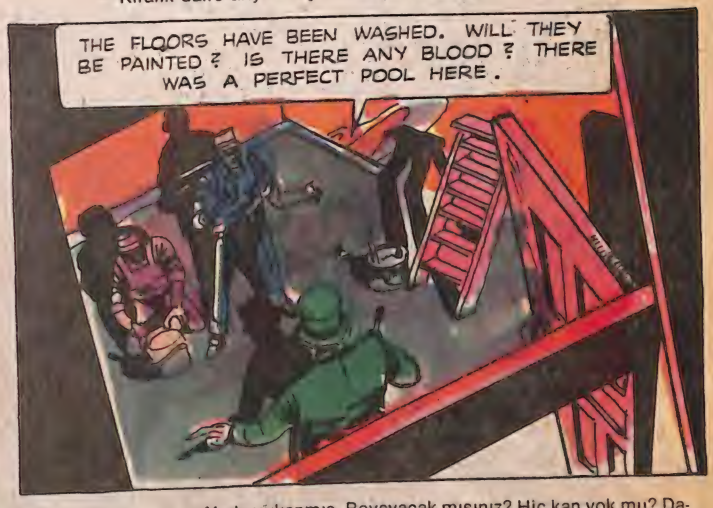

— Yerler yıkanmış. Boyayacak mısınız? Hiç kan yok mu? Daha önce burası havuz gibi kandı.

Esrarengiz konuğun davranışlarından kuşkulanan boyacılar bir bahane bulup daireden çıkıp onu kapıcıya şikâyet etmeye gittiler.

— Daireye bakmak istiyormuş. — Hangi daire?
— Çalıştığımız daire. 'Kanı niye temizlediniz?' diye soruyor. 'Burada cinayet işlenmiş.' diyor.

— Siz de kimsiniz?
— Raskolnikov. Eskiden öğrenciydim.

— Neden geldiniz? — Bakmak için.
— Nesine bakacaksınız?
— Hemen karakola götürelim onu.

— Sarhoş değil ama Tanrı bilir ne derdi vardır.
— Ne istiyorsun? Ne dolanıyorsun buralarda?
— Polise gitmekten korkuyor musun?
— Haydut bu!

— Konuşarak niye vakit kaybediyoruz.
— Şüphesiz haydut bu. Defol!

— Çok garip biri. Hemen polise götürmeliydiniz.
— Onunla uğraşmamak daha iyi. Onun istediği de bu. Bir bulaştın mı ondan sonra başından atamazsın.

Ertesi gün Razumihin onu karakola gidip rehinciye verdiği parçaları istemesi için ikna etti.

— Sana ait olan şeyler hakkında polise bilgi vermelisin.

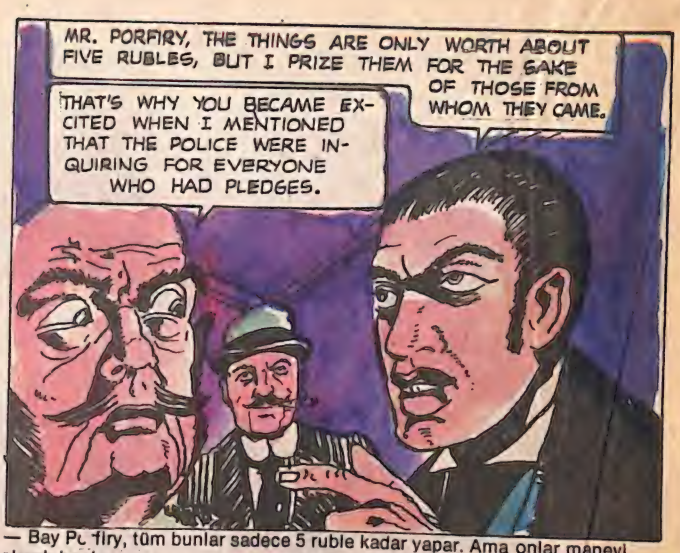

— Bay Porfiry, tüm bunlar sadece 5 ruble kadar yapar. Ama onlar manevi olarak benim için çok kıymetli.

— Demek o yüzden polis rehin bırakanların hepsini araştırıyor dediğimde o kadar heyecanlandınız.

— Alay ediyorsunuz herhalde. Bütün bu çerçöp için fazla endişelendiğimi düşünebilirsiniz ama o gümüş saat babamdan kalan tek hatıra. Kaybolursa annem çok üzülür.

— Bunu kastetmemiştim.

— Mallarınız hiçbir şekilde kaybolmayacak. Bir süredir sizin gelmenizi bekliyorduk.

— Biliyor.

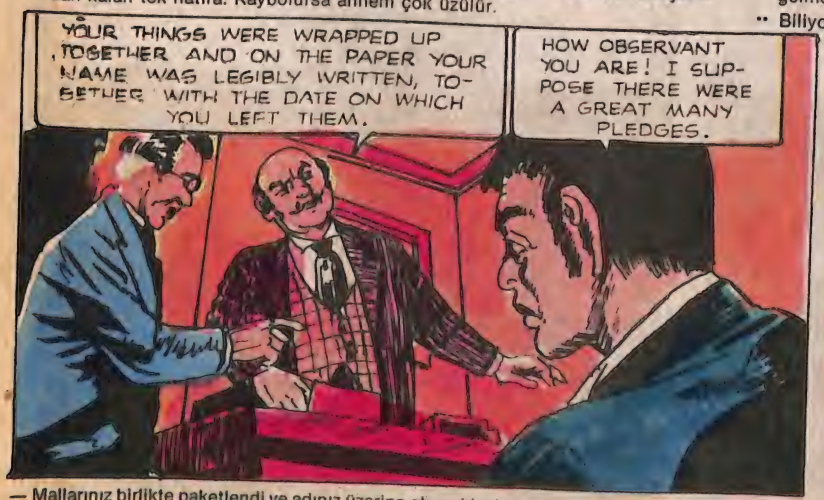

— Mallarınız birlikte paketlendi ve adınız üzerine okunaklı olarak yazıldı, onları bıraktığınız tarihle birlikte.

— Ne kadar titizsiniz. Sanırım rehin bırakılan pek çok şey vardı.

— Evet ama rehin bırakan herkesi tanıyoruz. Bir tek siz ortalarda görünmediniz.

— Pek iyi değildim.
— Bundan da haberim var. Hâlâ çok solgun görünüyorsunuz.

Şimdi oldukça iyiyim.
•• Bu öfkeyle kendi kendimi ele vereceğim. Niye eziyet ediyorlar?
— Bugüne kadar kendinde değildi, nöbet geçiriyordu.
— Sahi mi? Bundan bahsetmiyorsunuz?

— Saçma. İnanmayın ona.
— Eğer nöbet geçirmediyseniz, dün nasıl sokağa çıkabildiniz? Ve niçin? Ve kimseye görünmeden? O sırada aklınız başınızda mıydı?

— Dün arkadaşlarımdan çok sıkılmıştım. Orada Zametov beni gördü. O sırada kendimde miydim değil miydim Zametov?
— Bence kendinizdeydiniz, çok zekice konuştunuz. Ama aşırı derecede sinirliydiniz.

•• Köpekler gibi pişman olduklarını hiç de gizlemiyorlar. Açıkça yüzüme tükürüyorlar. Gelin açık açık saldırın! Benimle kedinin fareyle oynadığı gibi oynamayın. Ama ya bütün bunları kafamda ben kuruyorsum?

— Bana ne kadar ilginç geldiğinizi bir bilseniz. Sonunda ortaya çıkmanıza sevindim.
•• Benim sinirlerimi bozmaya mı çalışıyorlar? Zametov niye zekice konuştuğumu söyledi? Ya hepsi hayal ya da biliyorlar. Apartmana gittiğimi de biliyorlar mı? Ne söylediklerini bilmiyorlar aslında. Ha! Ha!

— Rehinciye son gidişinde saat yediyi geçmişti değil mi?
— Evet.

— İkinci kattaki kapısı açık dairedeki iki işçiyi ya da onlardan birini görmedin mi? Orayı boyuyorlardı. Bu onlar için çok önemli.
— Boyacılar mı? Hayır görmedim onları. Hem kapının açık olduğunu da sanmıyorum.
•• Bunda bir tuzak seziyorum.

— Ne demek istiyorsunuz? Cinayet işlendiği gün işçiler orada çalışıyorlardı. Raskolnikov üç gün önce oradaydı. Ne soruyorsunuz?
•• Biliyordum. Tuzağa düşürmeye çalıştı.
— Tabii. Affedersiniz. Bu mesele aklımı karıştırıyor.

— Eğer saat yediyle sekiz arası işçileri orada gören birini bulsak çok iyi olurdu. Bize birşeyler söyleyebileceğinizi ummuştum.

Raskolnikov ile arkadaşı savcının bürosundan çıktılar.

— Porfiry'nin konuşma tarzı çok gariptı, daha da kötüsü şu Zametov. Ama niye?
— Kanıtları olsa, gerçek kanıtlar yani... veya şüphelerini oturtacak temeller, ama hiç kanıtları yok, hem de hiç!

— Nasıl can sıkıcı olduğunu biliyorum. Ama ben olsaydım, güler geçerdim.

— Aşağılayıcı, çok aşağılayıcı!

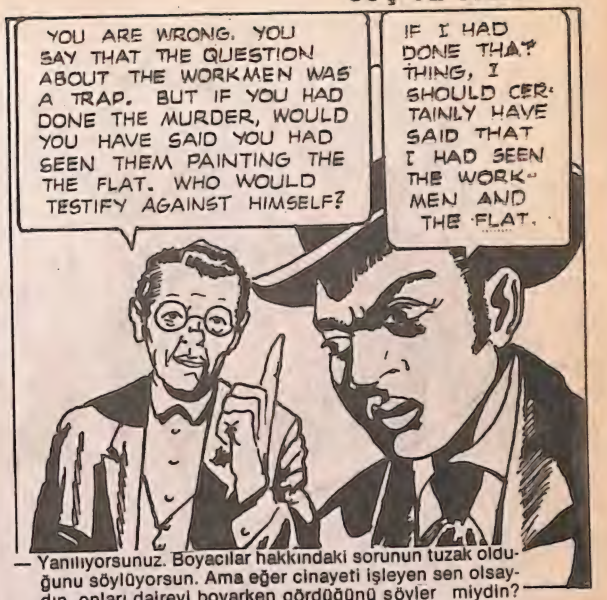

— Yanılıyorsunuz. Boyacılar hakkındaki sorunun tuzak olduğunu söylüyorsun. Ama eğer cinayeti işleyen sen olsaydın, onları daireyi boyarken gördüğünü söyler miydin? Kim kendi aleyhine tanıklık eder?

— Eğer ben yapsaydım kesinlikle boyacıları ve o daireyi gördüğümü söylerdim.

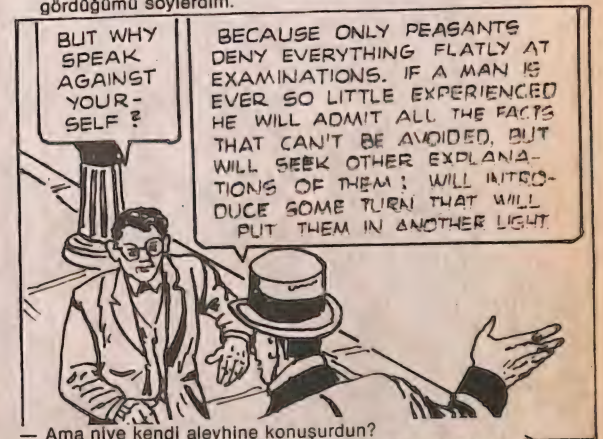

— Ama niye kendi aleyhine konuşurdun?

— Çünkü sadece cahiller sorgulamada her şeyi düpedüz inkâr ederler. Eğer insanın tecrübesi azsa açıklama getirip kurtulamayacağı her şeyi kabul eder ama bunu öyle bir yapar ki, sonunda karşısındakinin de kafası karışır.

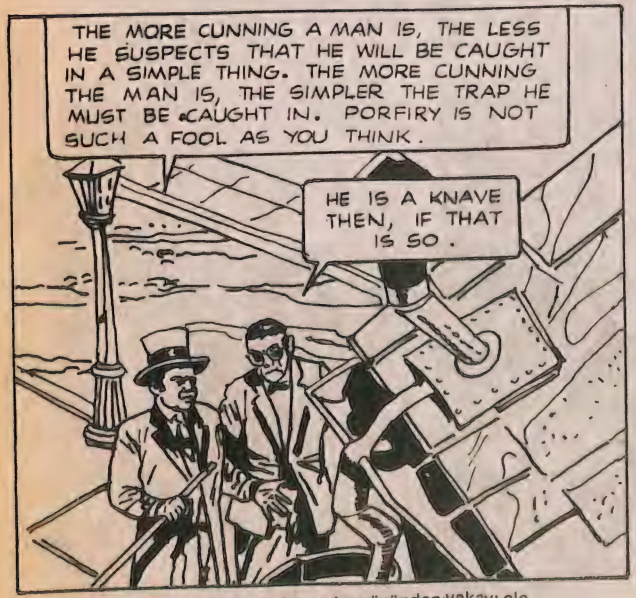

— İnsan ne kadar kurnazsa küçük şeyler yüzünden yakayı ele vereceğinden daha az şüphelenir. Ne kadar zekiyse yakayı ele vermesi daha basittir. Porfiry zannettiğin kadar aptal değil.

— Düzenbazın teki o zaman.

Arkadaşına allahaısmarladık diyen Raskolnikov evine doğru yöneldi, aklında savcının kendisinden şüphelendiği fikri onu rahatsız ediyordu.

•• Odama bakmalıyım, ihtiyardan arta kalan birşey var mı diye.

SUÇ VE CEZA—32

— İşte burada.
— Ne var?

— Ne var!?

— Kimmiş? Ne istiyordu?
— Sizin adınızı verip, burada bir öğrencinin oturup oturmadığını sordu. Ben de geldiğinizi görünce ona sizi gösterdim, o da gitti.

— Kapıcıya hakkımda sorular mı soruyordunuz? Niye gelip beni soruyorsunuz? Hiçbir şey söylemiyorsunuz Bu ne demek oluyor?

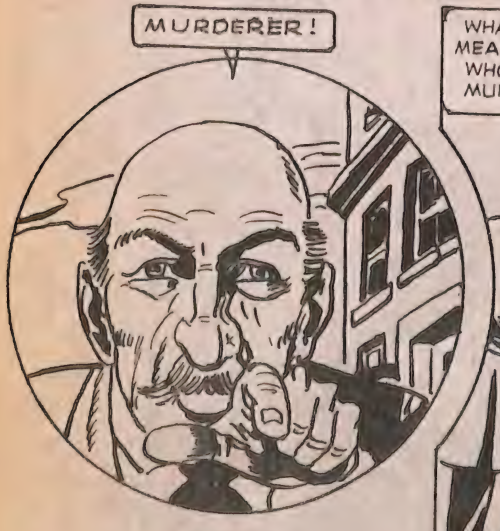

— Katil!

— Ne demek istiyorsunuz? Ne.. Kim katil?
— Siz bir katilsiniz!

•• Biliyor. Kim bu?

Ertesi sabah, evvelki akşamki garip ziyaretçinin suçlamasıyla tedirgin olan Raskolnikov savcı Porfiry'yi görmeye gitti, büyük bir pişkinlikle.

— Bay Porfirv sizi hemen görecek.
— Teşekkürler.
.. İhtiyar daha konuşmadı mı?

— Aaa, eski dostum. Gel otur ihtiyar. Ama belki de dostum veya 'ihtiyar' dememden hoşlanmıyorsun... Lütfen aşırı abartılı davrandığımı düşünme. — Size bu kâğıdı getirmiştim. Saat hakkında.

— Başka bir şeye gerek yok.
— Sanırım dün beni öldürülen kadın hakkında resmi olarak sorguya çekmek istediğinizi söylemiştiniz.

— Acelesi yok. Acele etmeyin. Bol bol zamanımız var.
— işte geldim, soracağınız şeyler varsa sorun, yoksa izin verin çekileyim.

— Sizi niçin sorgulayayım? Sizi sadece bir konuk olarak görüyorum.
— Sanırım, bütün sorgu avukatları konuya ilgisiz bir giriş yaparak adamın dikkatini dağıtmak isterler, öyle değil mi?

— Sizi temin ederim, bu sorular, sorgulanan kişiden çok sorgulayan için daha sıkıntı vericidir.

•• Bu aptalca konuşmasıyla gerçekten dikkatimi mi dağıtmak istiyor?

— Yasal yöntemlerimize gülmekte haklısınız gerçekten. Bu psikolojik oyunların bazıları fazlaca komik ve belki de faydasız. Hukuk öğrencisisiniz değil mi? — Öyleydim.

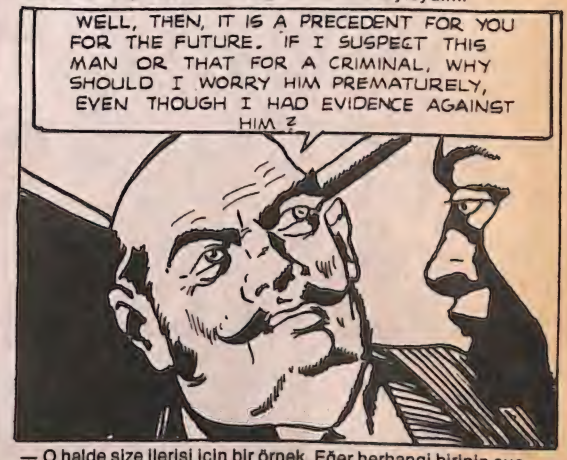

— O halde size ilerisi için bir örnek. Eğer herhangi birinin suçlu olduğundan eminsem, aleyhinde de delillerim varsa neden onu vakitsiz bir şekilde rahatsız edeyim?

— Bir bakarsınız onu tutuklamak için acele ederim, bir bakarsınız bambaşka bir durum ortaya çıkar. Niye ona bir fırsat tanımayayım?

— Eğer adamı yakalar, içeri tıkarsam onun hakkında daha fazla kanıt elde edemeyebilirim. Tahsil görmüş bir adam psikolojik olarak benden kesinlikle kaçamaz. Hiç pervanenin mumun çevresinde nasıl döndüğünü gördün mü? İşte o adam da benim etrafımda öyle döner. Özgürlük bütün cazibesini yitirir.

•• Bu dünkü kedi-fare oyunundan da öte. Kontrolümü kaybetmemi istiyor ama kaybetmeyeceğim.

— Görüyorum ki açıkça beni o ihtiyar kadınla kardeşini öldürmekle suçluyorsunuz. Buna hasta oluyorum. Eğer beni sorgulamak hakkını kendinizde buluyorsanız, tutuklayın beni o zaman.

— Tanrım siz hastasınız dostum. Kendi kendinize çıldıracaksınız!

— Hasta değildim. Oldukça kendimdeydim. Anlıyor musunuz?

— Anlıyorum. Eğer gerçekten suçlu olsaydınız hasta olduğunuzu iddia ederdiniz. Öyle değil mi?

— Yalan söyleyip duruyorsunuz. Beni korkutmak istiyorsunuz ya da kısacası benimle alay ediyorsunuz.

— Ne inatçı adamsınız. Kimse sizi tuzağa falan düşürmek istemiyor. Sizden samimi olarak hoşlanıyorum ve gerçekten iyiliğinizi istiyorum.

— Önce kendinize sonra da polis memurlarına karşı öfke dolusunuz. Öyle değil mi? Apartmana gidip kan lekeleri hakkında sorular sorduğunuzu biliyorum. Ama o sırada hastaydınız.

•• Hâlâ yalan söylüyor, beni tuzağa düşürmek istiyor.

— Yalan söylüyorsunuz. Yalan söylüyorsunuz. Kendimi ele vereyim diye numara yapıyorsunuz.

— Kendinizi daha fazla ele veremezsiniz. Kendinizi kaybettiniz. Bağırmayın yoksa görevlileri çağırırım.

SUÇ VE CEZA—36

O sırada kapı aralandı.
— Ne var? Emir vermiştim...
— Ah işte geliyorlar. Avukatlarınızı tanıklarınızı kimi isterseniz çağırın. Ben hazırım.

— Tutuklu Nikolay getirildi efendim.
.. Boyacı. Yüzü ne kadar da solgun. Sanki darağacına götürüyormuş gibi.
— Onu şimdi çağırmadım. Götürün onu sonra getirirsiniz.

— Suçlu benim. Günahı benim boynuma. Katil benim.
— Ne?.. Nesiniz siz? Kimi öldürdünüz?

— Rehinciyi ve kızkardeşini ben öldürdüm. Bir baltayla... Gözümü kan bürümüştü.
— Çok acele ediyorsunuz. Size ne olduğunu sormadım. Yalnız başına mı yaptın?
— Evet, yalnız başıma. Arkadaşım Mitka masum. Bu işe hiç karışmadı o.
— Kendi öyküsünü anlatmıyor.

— Sevgili dostum Raskolnikov, korkarım gitmeniz gerekiyor. Görüyorsunuz ne büyük bir gelişme, güle güle.

— Sarınım bunu hiç beklemiyordunuz.

— Siz de beklemiyordunuz. Bakın elleriniz nasıl titriyor.

— Siz de titriyorsunuz Porfiry.

— Evet, hiç beklemiyordum. Dişlerinizi gıcırdatıyorsunuz. İlginç bir insansınız. Gelin tekrar görüşürüz.

— Size ne dileyeceğimi bilemiyorum. Başarı dilemek isterdim ama yaptığınız iş o kadar komik ki.

— Niye komik?

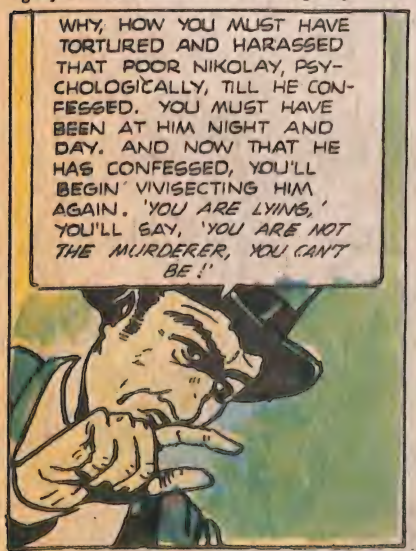

— İtiraf ettirene kadar zavallı Nikolay'a ısrarla psikolojik acılar çektirdiniz. Gece gündüz tepesinden ayrılmadınız. Artık itiraf etti ama onu yine rahat bırakmayacaksınız. Sorgulamaya devam edeceksiniz. Ona diyeceksiniz ki, "Yalan söylüyorsun. Sen katil değilsin, olamazsın da."

— Bu kadar şeyi nereden çıkarıyorsunuz? Anlattığı öykünün kendi öyküsü olmadığını söylediğimi duydunuz. Sizi yeniden görmeyi dört gözle bekliyorum.

— Ben de öyle.

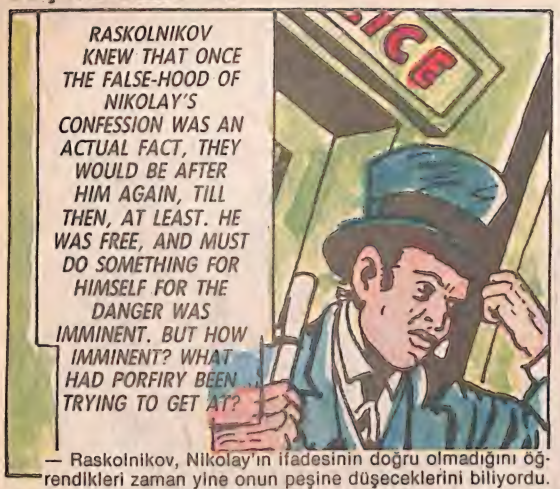

— Raskolnikov, Nikolay'ın ifadesinin doğru olmadığını öğrendikleri zaman yine onun peşine düşeceklerini biliyordu. En azından o zamana kadar özgürdü. Tehlike çok yakınında olduğu için birşeyler yapmalıydı. Porfiry ne elde etmeye çalışıyordu?

— Bana daha tek kelime etmedin. Deli değilsin. Buna yemin edebilirim. Bilinmeyen bir şey var ve aklıma bu sırlarla daha fazla meşgul etmek istemiyorum. Artık ne yapacağımı biliyorum. — Ne yapacağını biliyor musun?

— Beni tahrik etmeye çalışıyor olmalı.
— Buna uğraşıyor olmalı.
— Ha aklıma gelmişken, şu cinayeti hatırlıyor musun? Hani yaşlı kadını öldürmüşlerdi. Katil yakalandı. Boyacılardan biriymiş.

Birkaç gün sonra Raskolnikov'un bir konuğu vardı: Arkadaşı Razumihin.
— Lütfen buraya sana soru sormak için geldiğimi düşünme. Çıldırıp çıldırmadığına bakmaya geldim. Çıldırdığını veya çıldırmak üzere olduğunu sanıyorum.

— Ne yapmak istediğimden sana ne?
— Sarhoş gibi konuşuyorsun.

— Söylesene lütfen. Bunu kimden duydun? Hem niye seni bu kadar ilgilendiriyor?
— Porfiry'den duydum.

— Porfiry ne dedi?
— Tüm ayrıntılarıyla anlattı.

— Açıkladı mı? Kendi mi acıkladı?
— Başka bir zaman hepsini anlatırım. Biliyor musun düşünmüştüm de... Neyse, boşver. Başka zamana. Hoşçakal. Yakında görüşürüz.

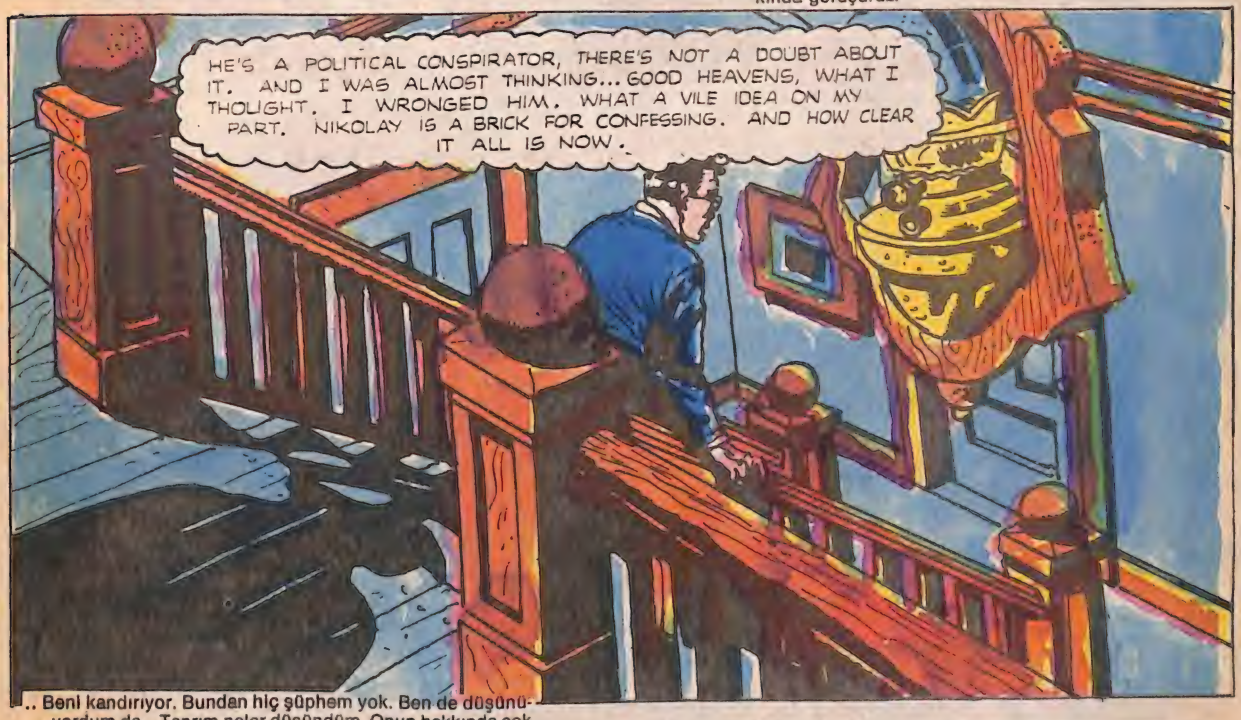

.. Beni kandırıyor. Bundan hiç şüphem yok. Ben de düşünüyordum da... Tanrım neler düşündüm. Onun hakkında çok yanılmışım. Ne kadar da kötü bir davranış. Nikolay itiraf etmekte aptallık etti. Oysa şimdi her şey çok açık.

.. Artık kaçacağım. Nikolay'ın itirafını Porfiry kendisi kabul etti. Razumihin'in benden nefret ettiğini düşünüyorum da...

Raskolnikov olayların kendi kendilerine aldıkları şekilden çok hoşnuttu. Biraz temiz hava almaya dışarı çıkacaktı ki kapıyı açınca karşısında savcı Bay Porfiry'yi buldu.

.. Galiba her şeyin sonu geldi. Kapıyı dinlemiş olmalı... Nasıl bu kadar sessiz hareket edebiliyor.

— Böyle rahatsız ettiğim için özür dilerim. Geçiyordum da bir beş dakika uğrayayım dedim.

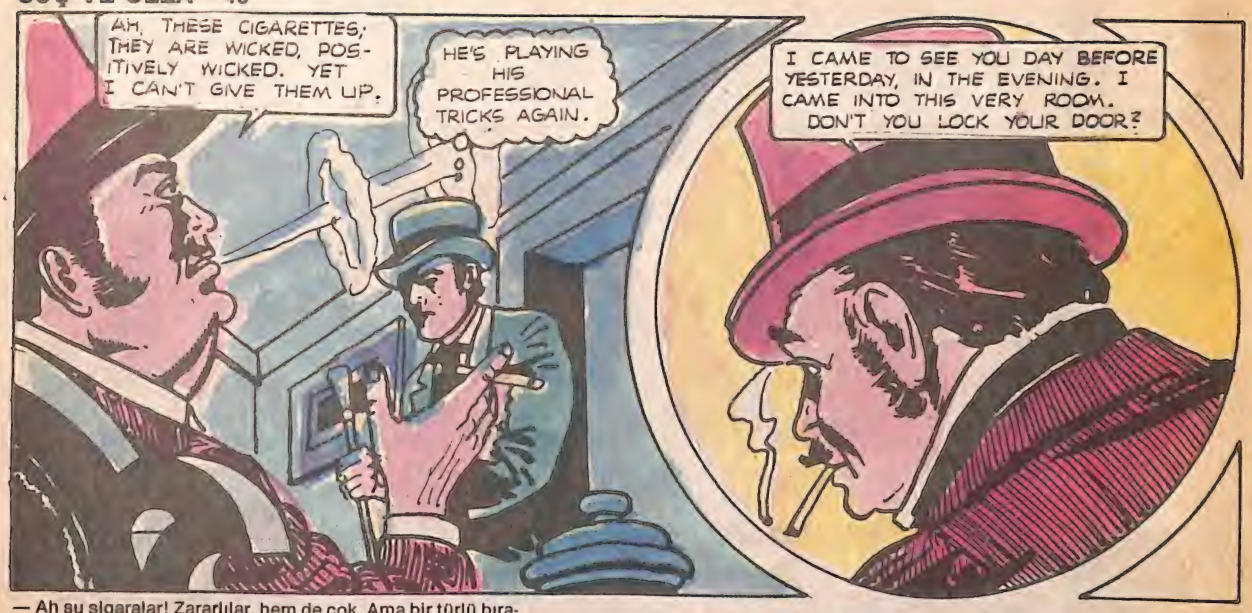

— Ah şu sigaralar! Zararlılar, hem de çok. Ama bir türlü bırakamıyorum.

.. O profesyonel numaralarından birini yapıyor yine.

— Dün değil evvelki akşam gibi görmeye geldim. Bu odaya girdim. Kapınızı kilitlemiyor musunuz?

— Sizinle konuşup meseleyi halletmeye geldim. Geçen gün aramızda ilginç bir olay geçti. Nasıl ayrıldığımızı hatırlıyor musunuz? İkimizin de sinirleri gerilmiş, ellmiz ayağımız titremişti.

.. Nereye varmaya çalışıyor? Niçin beni tutuyor?

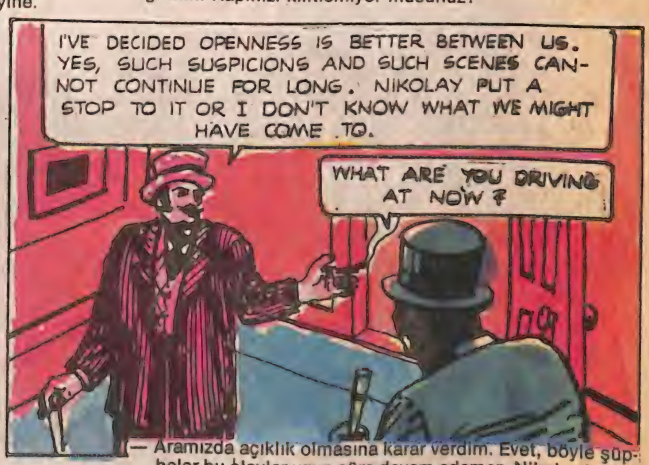

— Aramızda açıklık olmasına karar verdim. Evet, böyle şüpheler bu olaylar uzun süre devam edemez. Nikolay bu işe bir son verdi, yoksa nereye varacağımızı düşünemiyordum.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Bunu açıklamanın görevim olduğunu düşünüyorum. Size çok acı çektirdim. Talihsiz, ama aynı zamanda gururlu ve tahammülsüz bir adamın böyle bir muamele görmesinin ne demek olduğunu iyi bilirim.

.. Gerçekten masum olduğumu mu düşünüyor?

— Ayrıntıları gözden geçirmenin pek fazla faydalı olacağını sanmıyorum. Tamamen bir tesadüf sonucu şüphelerim uyandı. Neydi bu? Bu konuya girmeye gerek olduğuna inanmıyorum. Odanı aramaya gelmediğimi mi sanıyorsun? Geldim. Sen hasta yatarken geldim. Odanız sizden ilk şüphelenilmeye başlandığında karış karış arandı.

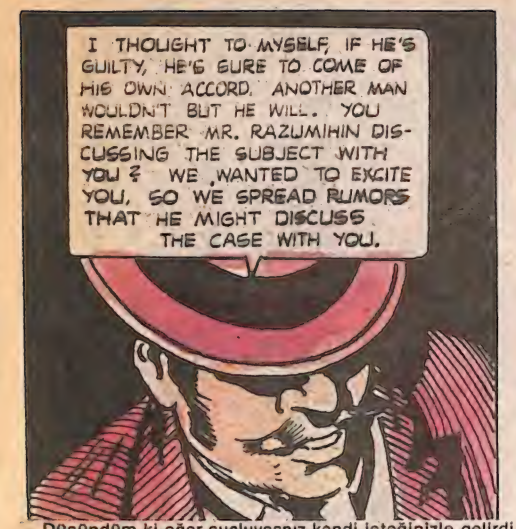

— Düşündüm ki eğer suçluysanız kendi isteğinizle gelirdiniz. Başkası yapmazdı ama siz yapardınız. Razumihin'le bu konuyu tartıştığınızı hatırlıyor musunuz? Sizi heyecanlandırmak istedik.

— Size katil diyen yaşlı adamı hatırlıyor musunuz? Onu da biz ayarladık. O andaki yüzünüzü görebilmek için 1.000 ruble verirdim.

— Katil cinayeti bir teoriye göre işledi. Cinayeti işledi ama parayı alamadı. Onu ancak [illegible]n altına saklayabildi. İşte bunları biliyoruz.

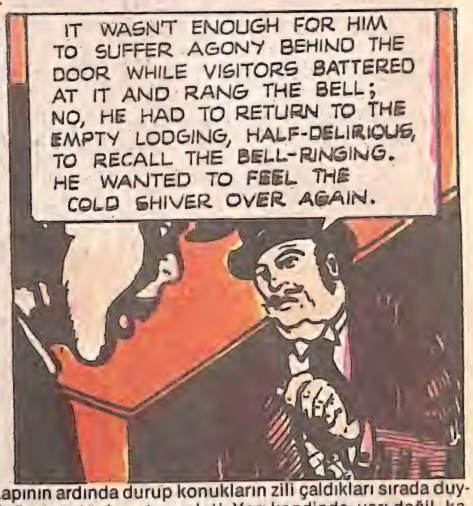

— Kapının ardında durup konukların zili çaldıkları sırada duyduğu üzüntü de yetmemişti. Yarı kendinde, yarı değil, kapı çalındığı sırada duyduğu ürpertiyi yeniden hissetmek için yine o boş daireye gitti.

— Peki... Katil... Kim o zaman?

— Aaa tabii ki sensin dostum. Katil sensin.

SUÇ VE CEZA—42

– Buraya seninle her şeyi açık açık konuşmaya geldim.
– Onu ben öldürmedim.

– Senden başkası değildi.

– Eğer öyleyse niye bana geldin? Aynı soruyu soracağım yine. Eğer benim suçlu olduğumu biliyorsan niye beni tutuklamıyorsun?

- Hemen söyleyeyim seni tutuklamak benim görevim değil.

- Peki niye, katil olduğuma bu kadar inanmışsın?..

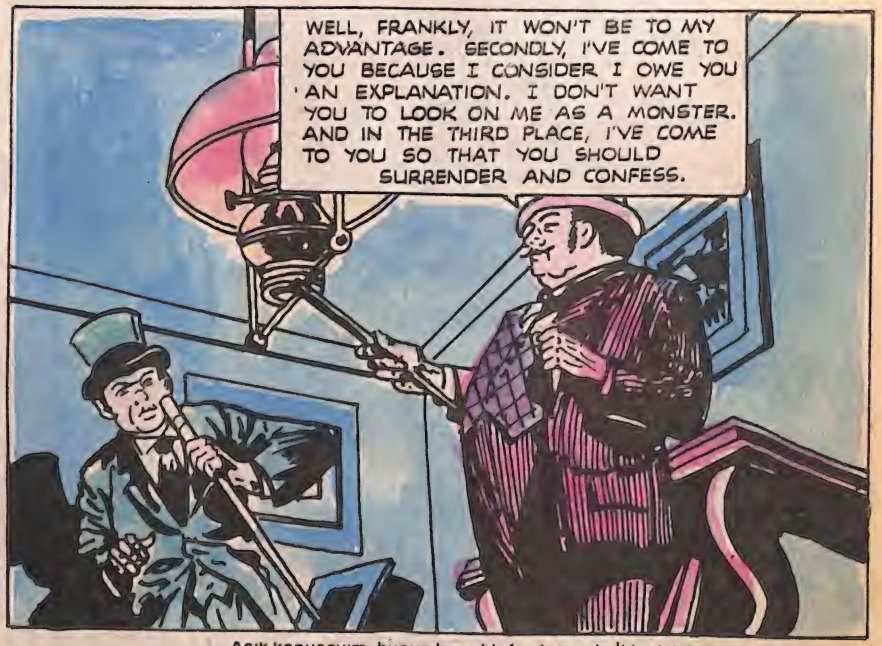

— Açık konuşayım, bunun bana bir faydası yok. İkincisi, buraya geldim, çünkü sana bir açıklama borçluyum. Beni bir canavar gibi görmeni istemiyorum. Ve üçüncüsü de vazgeçip itiraf etmeni istiyorum.

— Dinle Porfiry. Ya yanılıyorsan? Elinde önsezilerinden başka bir şey yok.
— Yanılmıyorum. Elimde küçük bir kanıt var.

— Neymiş o?
— Söylemeyeceğim.

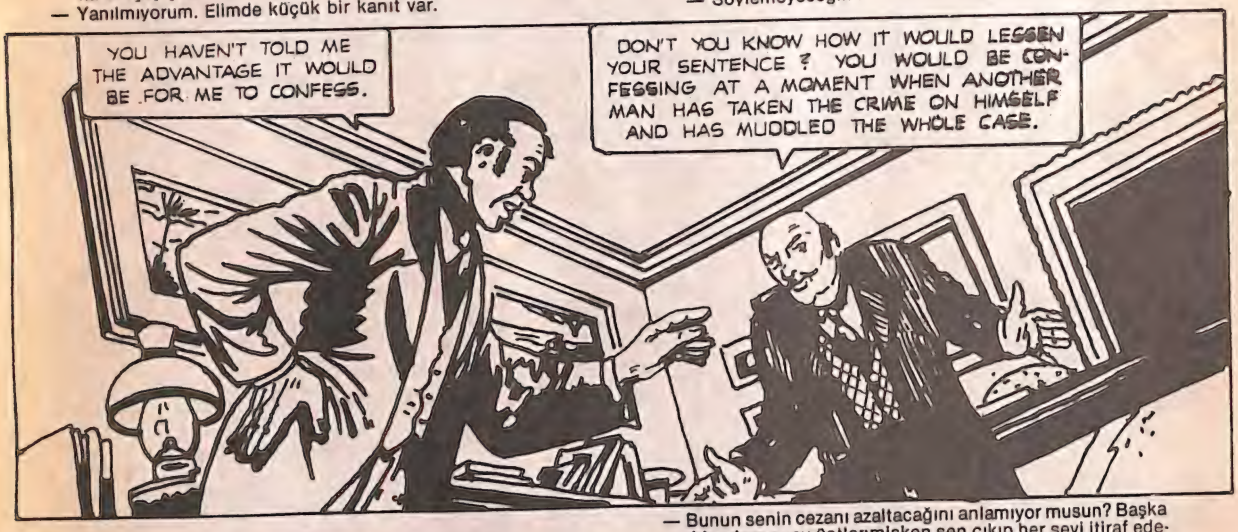

— İtiraf etmemin bana ne yarar getireceğini söylemediniz.

— Bunun senin cezanı azaltacağını anlamıyor musun? Başka bir adam suçu üstlenmişken sen çıkıp her şeyi itiraf edeceksin. Bu insanların kafalarını karıştırır.

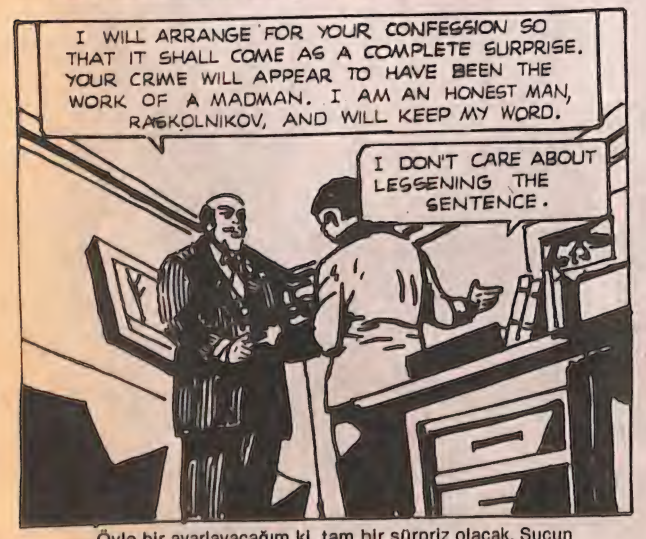

— Öyle bir ayarlayacağım ki, tam bir sürpriz olacak. Suçun bir deli tarafından işlendiğini düşünecekler. Ben dürüst bir adamım, Raskolnikov. Verdiğim sözü tutarım.
— Cezanın hafifletilmesi umurumda değil.

— Bakın, bir süre değişik tabakadan insanlarla yaşamanın ne kötülüğü var, ne olmuş sizi kimse bir süre göremeyecekse?
— Ne zaman tutuklamak istiyorsunuz?

— Size biraz zaman vereceğim dostum. Tekrar düşünün ve dua edin.

— Ya kaçarsam?

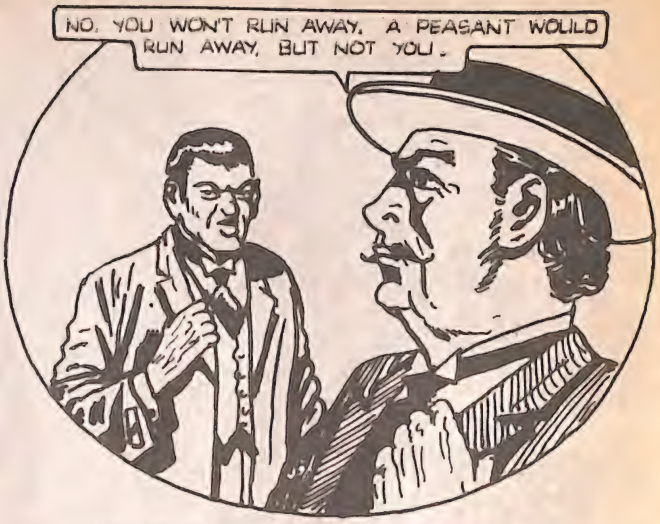

— Hayır kaçmazsınız. Cahil biri olsaydı kaçardı ama siz yapmazsınız.

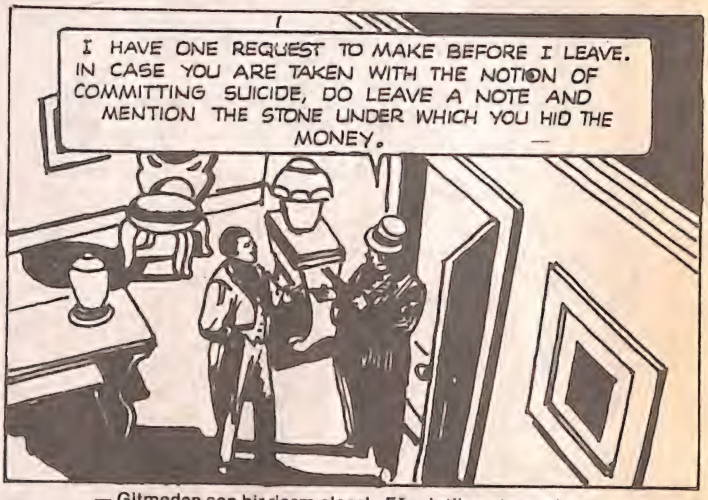

— Gitmeden son bir ricam olacak. Eğer intihar etmeye karar verirseniz şu taşın nerede olduğunu gösteren bir not bırakın.

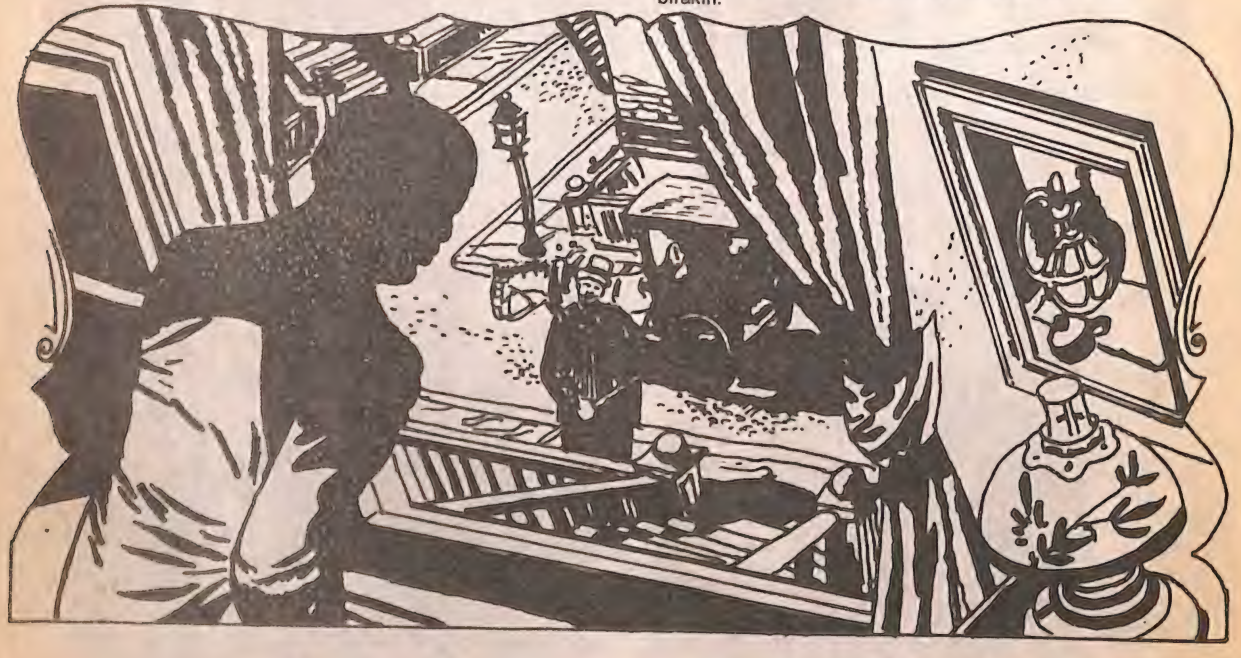

Porfiry'nin ziyareti katilin duygularını altüst etmişti. Neva Nehri kıyısında yürürken vicdanının sesi onu rahat bırakmıyordu.

•• Bir hafta, ya da bir ay içinde bir arabayla bu köprüden hapishaneye götürülüyor olacağım. Bunu hatırlamalıyım. O zaman ne düşünüyor, ne hissediyor olacağım acaba?

•• İşte köylü kadın kucağında çocuğuyla dileniyor. Benim ondan mutlu olduğumu düşünmesi ne garip.

— Allah razı olsun bayım, Allah razı olsun.

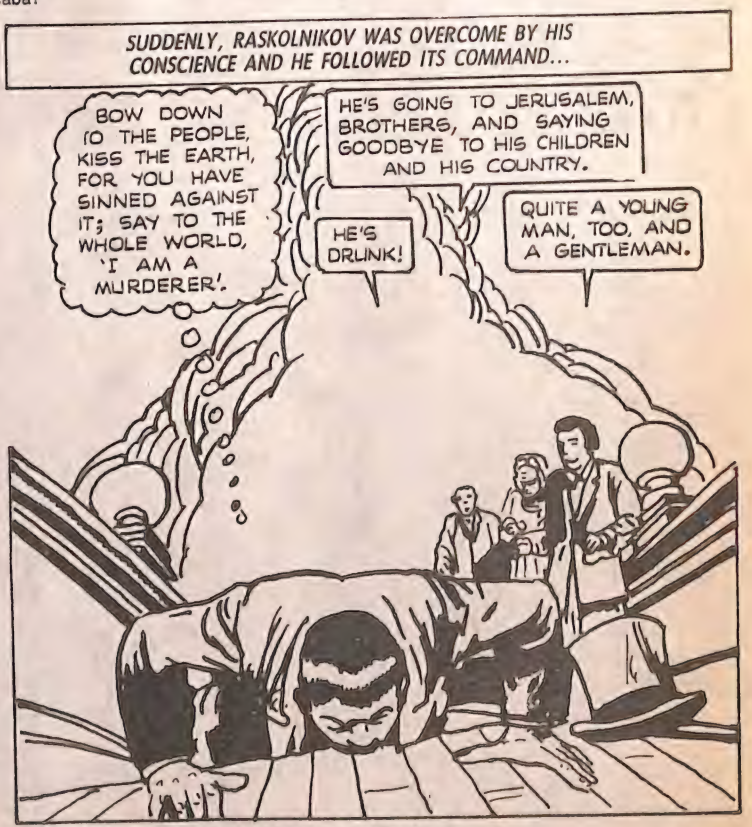

Birden Raskolnikov'un vicdanı baskın çıktı, Raskolnikov onun emrine uydu ve...

•• İnsanların önünde eğil, toprağı öp. Çünkü ona karşı suç işledin. Ve tüm dünyaya haykır, 'Ben bir katilim' diye.

— Kudüs'e gidiyor kardeşlerim. Ülkesiyle ve çocuklarıyla vedalaşıyor. — Oldukça genç. Üstelik bir beyefendi de.

— Sarhoş bu!

SUÇ VE CEZA—46

Vicdanı Raskolnikov'u dosdoğru mahkemeye götürdü.

— Selam! Mesele nedir!

— Hastasınız. Buyurun oturun, size su getireyim.

— Biraz su için. İyi hissedersiniz kendinizi.

— O bendim...

— Yaşlı rehinciyle kardeşini baltayla öldürüp onları soyan bendim.

THIS THEN WAS THE STORY OF THE INTELLIGENT YOUNG MAN WHO COMITTED A PREMEDITATED "PERFECT CRIME" HIS OWN CONSCIENCE AND THE EFFORTS OF A BRILLANT POLICE ATTORNEY BROUGHT ABOUT THE DRAMATIC CONFESSION AND A JUST PUNISHMENT. RASKOLNIKOV WAS SENTENCED TO SERVE A LONG TERM AT HARD LABOR IN A SIBERIAN PRISON.

"Bu planlanmış mükemmel bir suç işleyen zeki bir gencin, onun vicdanının ve çabalarıyla olayın dramatik sonunu hazırlayan, adaletin yerini bulmasını sağlayan başarılı bir polis memurunun öyküsüdür. Raskolnikov Sibirya hapishanelerinde uzun süre ağır hapis cezasına çarptırıldı.

DOSTOYEVSKİ

Fiodor Mihayloviç Dostoyevski. Rus romancısı (Moskova 1821 - Petersburg 1881). Bir doktorun oğludur. İlk yıllarını Moskova'da geçirdi. Petersburg Mühendislik Okulu'nu bitirdi. Geçimini sağlayabilmek için tercümeler yaptı. Mektup şeklindeki ilk eseri İnsancıklar'ı (Bednye Ljudi) o sırada yazdı. 1846'da yayımlanan eser, halkın sıcak ilgisiyle karşılandı. Ama Dostoyevski'nin sonradan yazdığı Dvojnik (Eşi, 1846), Ev Sahibesi (Hozjayka, 1847), Beyaz Geceler (Belye Noci, 1848), Bir Yufka Yürekli (slaboe Serdee, 1848), Netoçka Nezvanova (1849) adlı romanları aynı ustalıkla yazılmadığı için halkın ilgisi azaldı. Umudu kırılan Dostoyevski genç liberallerin çevresine girdi, bu yüzden Nikolay I'in polisi tarafından tutuklandı, 8 ay hücrede kaldıktan sonra ölüm cezasına çarptırıldı (22 Aralık 1849). Cezanın yerine getirilmesine birkaç saniye kala affa uğradı ve cezası dört yıllık Sibirya sürgününe çevrildi. Ayakları zincirlere bağlı olarak geçirdiği bu yıllar bütün varlığı üzerinde çok derin etkiler yaptı, sürekli sara nöbetleri geçirmeye başladı. 1859'da Petersburg'a dönünce yeniden yazmaya başladı. Stepançikovo Köyü (Selo Stepançikovo i Ego Orbitateli, 1859), Amcamın Rüyası (Dyadyuşkin, 1859) ve Ölüler Evinden Hatıralar (Zapiski iz Mertvogo Doma, 1861). Sürgün hayatını anlatan bu gerçekçi eser ona yeniden ün kazandırdı. Daha sonraki eserlerini Yer Altından Notlar'ı da (Zapinski iz Potpolya, 1864), yine sürgün hayatının anılarına dayanarak yazdı. Dostoyevski para sıkıntısı çekiyordu. Ayrıca karısını ve erkek kardeşini peşpeşe yitirmişti. Bu olaylar ruhu üzerinde derin etkiler yaptı. 1866'da Ezilenler'i (Unijennie i Oskorblennie) yazdı. Sibirya'dan döner dönmez yazdığı Suç ve Ceza (Prestuplenie i Nakazanie) asıl ününü sağlayacak romanlar serisinin ilkidir; bunun ardından Kumarbaz'ı (İgrok) yazdı. O sıralarda yeniden evlendi. Kendisi 46, evlendiği genç kız, Anna Grigorievna ise 21 yaşındaydı, Alacaklılarından kurtulmak için Rusya'dan ayrıldılar. Dresden, Hamburg, Baden-Baden, Cenevre, Vevey, Floransa gibi şehirleri dolaştılar. Bir kızları oldu ve birkaç gün sonra öldü. Bu ölüm Dostoyevski'yi çılgınlığın eşiğine kadar götürdü, kendisini yazıya verdi: Budala'yı (İdiot, 1868) ve Ebedi Koca'yı (Veçniy Nuj, 1869) yayımladı. Ecinniler'le (Besi, 1870) ününün doruğuna ulaştı ve Rusya'ya dönmesine imkân verecek kadar para sağladı. 1873, 1876, 1880 yıllarında Bir Yazarın Günlüğü'nü (Dnevnik Pisatelya) kaleme aldı. Bu eserde bir Hıristiyan olarak ülkesinin manevi önderliğini değerlendirdi, çağını ilgilendiren bütün konular üzerinde düşüncelerini açıkladı. Roman yazmaya yine devam etti. Robok (1873), Delikanlı (Podrostok, 1875), Krotkaya (Tatlı Kadın, 1876), şaheseri olarak kabul ettiği Karamozov Kardeşler (Bratya Karamazovi, 1879-1880) gibi eserlerini yayımladı. 28 Ocak 1881'de bir kanama sonucu öldü. Büyük bir cenaze töreniyle gömüldü. Dostoyevski, dine ve geleneklere bağlı idi. Eserlerinde ruh tahlilleri geniş yer tutar.

GLOSSARY
(SÖZLÜK)

century: yüzyıl
to reside: ikamet etmek, oturmak
poverty: fakirlik
to tutor: özel ders vermek
debt: borç
rehearsal: prova
to attempt: teşebbüs etmek
trifle: ıvır zıvır, önemsiz şey
noticeable: dikkat çekici
seared: korkmuş
to mistrust: güvenmemek
to pawn: rehin bırakmak
interest: faiz
in advance: peşin
bunch: deste
strongbox: kasa
silver: gümüş
What business is she of yours?: Ondan size ne?
simply: sadece
one time: bir zamanlar
fortune: servet
market place: pazar yeri
step-sister: üvey kızkardeş
noose: ilmik
tightly: sıkıca
story: kat
suspicious: şüpheli
pale: soluk, solgun
to wrap: paketlemek, sarmak
to stare: bakmak
hastily: aceleyle

Bu dergideki İngilizce metin ve alıştırma çalışmaları GÖK-DİL tarafından hazırlanmıştır.

İNGİLİZCE VE ALMANCA GÖK DİL'DE ÖĞRENİLİR

TAKSİM: Tel.: 150 47 47 - 150 34 49 • BAKIRKÖY: Tel.: 571 27 83 - 583 68 40
LÂLELİ: Tel.: 520 11 41 (2 Hat) - 527 62 14 - 511 48 83 • KADIKÖY: Tel.: 338 03 47 - 345 18 96

Gelecek sayı:
DENİZ KURDU

thought: düşünce
blow: darbe
overlook: unutmak, gözden kaçırmak
beneath: altında
witness: tanık
axe: balta
to pound: durmadan vurmak
witch: cadı
latch: sürgü
intimate: yakın
to fix: ayarlamak
porter: kapıcı
opportunity: fırsat
to descend: aşağı inmek
to get rid of: kurtulmak, başından atmak
linen: keten
summons: çağrı belgesi, celp kağıdı
stain: leke
to decoy: tuzağa düşürmek
light-headed: aklı dağınık
to blurt out: ağzından kaçırmak
trick: numara
attested: belgelenmiş
detail: ayrıntı
trace: iz
to float: su üstünde yüzmek
evidence: kanıt
to bury: gömmek
fever: ateş
to whine: inlemek, sızlanmak
paper: gazete
pire: yangın
desperate: ümitsiz (burada gözü dönmüş)
clever: zeki
beforehand: önce
to own up: itiraf etmek
note: banknot
landlady: ev sahibesi
scene: yer, mahal
to pretend: numara yapmak
to be alarmed: kuşkulanmak
formerly: eskiden
Heaven Knows!: Allah bilir...
rogue: haydut, serseri
observant: gözlemci, dikkatli
legibly: okunaklı bir şekilde
anger: öfke
nonsense: saçma
on the sly: kimseye görünmeden
artfully: zekice
to spit: tükürmek
annoying: can sıkıcı
insulting: aşağılayıcı
knave: düzenbaz
crime: suç
to inquire: sorular sormak
plenty of...: bol bol
irrelevant: alakasız
to divert: dikkatini dağıtmak
babble: konuşma
ridiculous: komik
to arrest: tutuklamak
indignation: öfke
sincere: samimi
to betray: ele vermek
clerk: memur, görevli
to lead to the gallows: darağacına götürmek
Darkness came over me: Gözüm döndü
to expect: beklemek, ummak
to tremble: titremek
to confess: itiraf etmek
to look forward to: dört gözle beklemek
to approach: yaklaşmak
to intrude: rahatsız etmek
to stop by: uğramak
to have out: konuşarak anlaşmazlığı gidermek
to part: ayrılmak
knee: diz
duty: görev
suffering: acı
impatient: tahammülsüz, sabırsız
of own accord: kendiliğinden
to manage: başarmak
agony: acı, ıstırap
fellow: dost, arkadaş
prison: hapis
guilty: suçlu
convinced: inanmış, ikna olmuş
frankly: açıkça
explanation: açıklama, izahat
to be mistaken: yanılmak
to lessen: azaltmak
sentence: ceza
to muddle: kafa karıştırmak
to arrange: ayarlamak, tertiplemek
to keep...word: sözünü tutmak
to mean: istemek, planlamak
to pray: dua etmek
What if...: ya...?
to run away: kaçmak
request: ricat
to commit suicide: intihar etmek
to mention: söz etmek
to beg: dilenmek
curious: garip
Bless you: Allah razı olsun!
to overcome: alt etmek
to sin: günah işlemek
Jerusalem: Kudüs
quite: oldukça
What's the matter?: Mesele nedir?
to rob: soygun yapmak
premeditated: önceden tasarlanmış
conscience: vicdan
confession: itiraf
hard labor: ağır hapis cezası

CRIME AND PUNISHMENT
(Suç ve Ceza)

Comprehension: (Okuduğunu anlama)

Aşağıdaki 20 sorunun 3'er seçeneği ve tek doğru cevabı vardır. Doğru olan seçeneği işaretleyip gelecek sayımızdaki cevap anahtarıyla karşılaştırınız.

1- The story begins in,
a) 19th century America.
b) 17th century Russia.
c) 19th century Russia.

2- Raskolnikov is a student, residing in
a) Moscow
b) St. Petersburg.
c) Kiev.

3- Alyona Ivanovna is,
a) a Pawnbroker.
b) Raskovnikov's landlady
c) a neighbour.

4- Raskolnikov promised her to bring,
a) an old watch.
b) a cigarette box.
c) a silver ring.

5- Alyona Ivanovna has
a) a brother
b) a sister
c) a step-sister.

6- Raskolnikov killed Alyona Ivanovna with
a) a dagger.
b) an axe.
c) a gun.

7- Where did Raskolnikov ffind the pawnbroker's strongbox?
a) In the kitchen.
b) beneath her bed.
c) in the balcony.

8- Where did Raskolnikov hide his ill-gotten gains?
a) in a box.
b) under the carpet.
c) in a hole in the wall.

9- Why did thei call Raskolnikov to the police office?
a) They found out the murder.
b) The police officers were his friends.
c) He didn't pay his debts to his landlady.

10- How much was his debt to his landlady?
a) 5 rubles.
b) 115 rubles.
c) 35 rubles.

11- What did he put under the stone?
a) the jewels.
b) the axe.
c) the pawnbroker's strongbox.

12- When he recovered from his delirium he found ..... at his side.
a) Razumihin
b) his mother
c) his landlady.

13- Why were the painters there?
a) They were painting an apartment.
b) They were there to kill the old pawnbroker.
c) They were undercover police officers.

14- While Raskolnikov was at a fashionable restaurant who came to his table?
a) Razumihin.
b) Zametov.
c) Porfiry.

15- Where did Raskolnikov go, after the restaurant?
a) to his new lodgings.
b) to the police office.
c) to he scene of his crime.

16- Porfiry is,
a) Raskolnikov's student - friend.
b) a doctor.
c) a prosecuting attorney.

17- What did Nikolay, one of the painters, do?
a) He confessed that he committed the murder.
b) He committed suicide.
c) He committed murder.

18- Why did Porfiry want Raskolnikov to confess his crime?
a) Because he knew that it would lessen Raskolnikov's sentence.
b) Because Porfiry couldn't prove himself that Raskolnikov was the murderer.
c) He didn't want Raskolnikov to confess anything.

19- If Raskolnikov would decide to commit suicide, Porfiry wanted him,
a) to leave a note and mention the stone.
b) to jump down a bridge.
c) to drink some poison.

20- What did Raskolnikov do at the end of the story?
a) He committed suicide.
b) He confessed his crime.
c) He ran away and lived happily ever after.

VOCABULARY (SÖZLÜK)

1- 'to reside' (page 1) means,
a) to abide
b) to murder
c) to visit

2- 'trifle' (page 2) means,
a) trivial
b) important
c) dangerous

3- 'to mistrust', (page 2) means,
a) to trust
b) to make a mistake
c) not to trust

4- "I want a fortune." (page 5) What is 'fortune'?
a) good luck
b) great deal of money
c) a weapon

5- 'simply' (page 4) means,
a) just
b) easily
c) simple

6- 'to overlook' (page 10) means,
a) to look over
b) not to notice
c) to look

7- 'to interrupt' (page 11) means,
a) to break the flow of something continuous.
b) to be interesting
c) to damage

8- 'What's up?" (page 12) means,
a) Where are you?
b) What's there upstairs?
c) What's going on?

9- 'intimate' (page 12) means,
a) close
b) dangerous
c) fashionable

10- 'fashionable' (page 22) means,
a) old fashioned
b) cheap
c) fancy

11- 'annoying' (page 29) means,
a) interesting
b) disturbing
c) boring

12- 'to confess' (page 42) means,
a) to admit a fault or a crime
b) to escape
c) to make a mistake

13- 'paper' (page 22) means,
a) a piece of paper
b) newspaper
c) a leaflet

14- 'frankly' (page 41) means,
a) speaking honestly and plainly
b) dangerous
c) hopefully

15- 'to lessen' (page 42) means,
a) to humiliate
b) to decrease
c) to make less

MULTIPLE CHOICE

(Çoktan seçmeli sorular) kısmının cevapları

1) a- Ned Land
2) c- Many rooms as in a house
3) b- A man eating shark
4) a- Forty eight hours
5) c- A giant octopus
6) a- Terrible, there was a hurricane.
7) c- Attack it
8) b- A whirilpool
9) c- We are not sure but maybe it was sunk.
10) b- He hated mankind and wanted revenge.

COMPREHENSION

(Okuduğunu anlama) kısmının cevapları

1) New York
2) Into the Pacific
3) Off the coast of Spain
4) The South Pole
5) 1st using a pick axe, 2nd using boiling water, 3rd crashing through the ice.
6) You came to my ship without invitiatiton. You will now remain on it!
7) Atlantis, the lost continent.
8) Aronnax falls into the water and Ned saves him.
9) The rocks
10) Off the coast of Norway

ÇOCUKLARIN EN İYİ ARKADAŞI

Milliyet

KARDEŞ DERGİSİ

ARALIK SAYISINDA HERKESE BEDAVA

KENT TİPİ TİP'TEN

ÇİZGİ FİLM MAKİNESİ

Hem de filmleriyle birlikte...

Bu oyuncağı yıl boyunca kullanacaksınız...

Milliyet

KARDEŞ

HER AYIN BİRİNDE GAZETECİNİZDE...

FONO açık öğretim kurumu

Bütün dünyada uygulanan açık öğretim metodu ile

EVİNİZDE KENDİ KENDİNİZE

İNGİLİZCE • FRANSIZCA • ALMANCA
İLERİ İNGİLİZCE. • Çocuklar için İNGİLİZCE

En yetkili Türk ve Yabancı eğitimciler tarafından hazırlanan kurslarımız hiç dil bilmeyen bir kimsenin durumu gözönüne alınarak hazırlanmıştır.
Derslerin yanısıra özel sınavlar, yardımcı kitap ve ekler ile kasetler ücretsiz olarak gönderilir.
Milli Eğitim'den tasdikli diplomanızla bilginizi her yerde kanıtlayabilirsiniz.

İngilizce Kursu

Almanca Kursu

Fransızca Kursu

Çocuklar için İngilizce Kursu

EĞİTİMDE 39. YIL

FONO açık öğretim kurumu

Gündoğdu Cad. 49 Merter 34016 İstanbul
Tel: 575 52 12 - 575 13 52 - 575 47 98 - 554 34 16
Fax: 584 27 42

Yabancı Dil kurslarının tümü hakkında geniş bilgi içeren ücretsiz broşürümüzü aşağıdaki kuponu doldurup göndererek veya ayrı bir yazıyla isteyiniz.

adı, soyadı: _____
adres: _____
_____
_____